

گهړانه وه لای خوا سبحانه و تعالی

بهره و خوا وهرچه رخان و
واز له گوناح و سهرپیچی هینان و
گورانکاری ریشه یی به سهر خودا هینان

عہلی باپیر

چاپی یه کم

۲۰۰۱ ز

۱۴۲۲ ک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى
أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ،
وَأَنْبِئُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ، وَاتَّبِعُوا
أَحْسَنَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ بُعْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾

(الزمر: ٥٣-٥٥)

پیشکشہ

به هموو ئه و كهسانه‌ی كه به‌ره و خواى به‌رزو مه‌زن ده‌گه‌رینه‌وه:
* چ له كوفرو شيرك و نيفاقه‌وه، بو ئيمان و خوا به يه‌كگرتن و
ساغیی و راستیی.

* وه چ له گوناح و تاوانه گه‌وره و گچكه‌كانه‌وه، بو خواپه‌رستیی و
فه‌رمانبه‌ریی.

* وه چ له بئ ئاگایی و ته‌م و مژده‌كانی سه‌ر دل و ده‌روونه‌وه، بو
دل بیداریی و سه‌فاو بئ خه‌وشیی.

به ئومیدی ئه‌وه كه مایه‌ی به‌رچا‌وروونی زیاتریان بی‌ت له‌و سه‌فه‌ره
پر خیر و بی‌ره‌ی ته‌مه‌نیاندا.

پیشہ کی

الحمد لله التواب الرحيم و الصلاة و السلام على حبيبا و شفيعنا محمد المبعوث رحمة للعالمين و آله اجمعين و من دعى بدعوته و سارَ بسيرته الى يوم الدين.

خوینہری بہرپز:

له سونگه‌ی نه‌وه‌وه كه نه‌م كتيبه و تاريخي پوژي جومعه‌يه كه له مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاروچكهي (ته‌كيه) دراوه^۱ كه‌به ناوونيشاني (توبه‌و گه‌رانه‌وه لای خوا) بووه، نايه‌ته‌كاني ژماره (۵۳ و ۵۴ و ۵۵) ی سووره‌تی (الزمر) هه‌ويینی بوون، هه‌روه‌ها هه‌ر نه‌و سنی نايه‌ته به هه‌مان شیوه بوونه هه‌ناوو هه‌ويینی نه‌م كتيبه‌ش، بو‌يه به په‌سه‌ندم زانی كه ته‌فسيرو تو‌یژينه‌وه‌يه‌كي كورتيشيان بکه‌مه پیشه‌كي نه‌م كتيبه.

خوای به به‌زه‌یی و به‌خشنده فه‌رموويه‌تی:

﴿ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ الزمر: ۵۳.

﴿ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلَمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴾ الزمر: ۵۴
﴿ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ الزمر: ۵۵

واته: } نه‌ی موحه‌مه‌د به‌ناوی منه‌وه به‌نده‌كانم بانگ بکه‌و، بلی: نه‌ی نه‌و به‌ندانم كه سه‌بارت به خو‌تان سنوور به‌زینی تان كردوه! له به‌زه‌یی خوا ناو‌می‌د مه‌بن، بیگومان خوا له تی‌کرای گونا‌حان ده‌بووری، چونکه بیگومان هه‌ر نه‌وه لی‌بوورده‌ی به‌خشنده.

وه به‌ره‌و لای په‌روه‌ردگاری خو‌تان بگه‌رینه‌وه‌و گه‌ردن كه‌چ بن به‌ر له‌وه‌ی ئازار (ی دوزه‌خ) تان بو بی‌ت پاشان پشتیوانی تان لی نه‌کری.

^۱ له سالی (۱۴۲۱ك) به‌رانبه‌ر (۱۹۹۹ن) وه هه‌ردووك برای به‌رپز (صلاح الدين) ته‌كيه‌یی و (عبدالرحمن) شوانیی له‌سه‌ر كاسیته‌وه هینابوویانه سه‌ر قاقه‌ن، خوا یاداشتیان بداته‌وه، چونکه هه‌رچو‌ن بی‌ نووسینه‌كه‌ی نه‌وان هو‌کاریکی گرنگ بوو بو‌گه‌ل‌له‌بوونی بیرو‌كه‌ی دانانی نه‌م كتيبه.

وه بكهونه شوين چاكترين ئه وهى كه له پهروهردگار تانه وه بو تان نييراو ته خواري بهر له وهى كتوپر نازار (ى دوزهخ) تان بو بيت بي ئه وهى هستى پي بكن { . جا ئيستا با سهرنجى ئه م سى ئايه ته به هيرو پيزه بدهين داخوا له باره ي توبه كردن و به رهو خواى به خشهرو دادگر گه پانه وه چى يان تيدياه!

يه كه م: جاري ئايه تي يه كه م كه زور له تويژه ره وان (مفسرين) به ئوميد به خستين ئايه ت (ارجى آية) قورثانيان داناوه و منيش قه ناعه تم وايه كه به ته نكيد ههروايه، ئه م به ره كه ت و پوشتايى و فه ره حنايى يانه ي بو گونا حباران گرتوته نيو خوى:

۱- كه له وشه ي (قل) وهرده گيرى، ئه وه يه كه خواى به خشنده پيغه مبه رى خوى پاسپاردوه كه بوى بانگى بهنده گونا حباره كان بكات. چونكه ده زانن كه پيغه مبه ريك ﷺ به ده قى قورثان به (رحمة للعالمين) الانبياء - ۱۷۰- و به (رؤوف رحيم) التوبة - ۱۲۸- . وه سف كرابييت و، به رهو (أرحم الراحمين) يوسف - ۹۲- يش بانگيان بكات ئه وه به خشران و چاوپوشى لى كرانيان مسوگه رهو با بي خه م بن و خاتر جه م بن!

۲- كه له وشه ي: (يا عبادي) وهرده گيرى، ئه وه يه كه خواى به به زه يى به نازناوى (بهنده كانم) دواندى كه بيگومان بو مه دحه، پاشان پالى داونه لاي خوى وه ك ئه وه ي بفرموى: هه رچه نده به نده ي لاسارو خراپيش بن، به لام مادام هى خو من ئه گه ر بگه ري نه وه لام هه ر پي تان رازيم!

وه ئه م وشه يه ئه و فه رموده يه ي پيغه مبه رى خوا ﷺ ديني ته وه ياد كه فه رمويه تي: (لَهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ سَقَطَ عَلَى بَعِيرِهِ وَقَدْ أَضَلَّهُ فِي أَرْضٍ فَلَاةٍ) رواه البخاري و مسلم عن انس بن مالك رضي الله عنه.

وانته: (بيگومان خوا به گه پانه وهى بهنده كه ي بو لاي شادمان تره له يه كيكتان كه له كاتيكتا له دهشت و بيابانيكى چول و دووره ده ستدا حوشتره كه ي بزر كردوه له نه كاو ده يدوزي ته وه).

۳- كه له وشه ي (أسرفوا) ده فامري ته وه، ئه وه يه كه ئه و بهنده گونا حكارو خه تابارانه ي خوا بانگيان ده كات بو توبه كردن و گه پانه وه لاي خوا، ته نيا

گوناحکارو تاوانبارانیکی ناسایی نین! به لکو هه موو سنووریکی گوناح و تاوانیان به زانده، چونکه وشه‌ی (إِسْرَاف) وهک (راغب الأصفهانی) گوتوویه تی^۲ بریتیه له: (تَجَاوَزُ الْحَدَّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهَرُ) تپیه پاندن له سنوور له هه کرده ویه کدا که ئینسان ئه نجامی ده دات، هه چه نده له مال و سامان خه رج کردندا باوتره.

که واته: با ئه و به نده و گوناحکارانه هه که سیکی هه ن و هه گوناح و تاوانیکیان هه یه بی هیوا نه بن و مه ترسی ئه وه یان نه بی که لیبوردن و به زه یی خوا نه یانگریته وه.

۴- که له وشه‌ی (عَلَى أَنْفُسِهِمْ) ده فامریتته وه، ئه وه یه که خوا ی که پهم و لوظف بی سنوور، ناماژهی فه رموو به وه که گوناح و هه له کان خوا بویه پی ی ناخوشه به نده توخنیان بکه وی، چونکه وهک تفی به ره و سه ری هه بۆ خویان ده که ریته وه و به کورتی خوا له بهر خویان پی ی ناخوشه گوناح بکه ن نه که له بهر خوی.

۵- که له پرسته‌ی (لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) وه ده گیری، ئه وه یه که بی هیوا بوون و ته ما بپراو بوون له به زه یی و که پهمی خوا قه ده غه یه، بویه خوا (نه یی) یان لی ده کات، دیاره (نه یی) یش له ئه سل دا نیشانه‌ی قه ده غه بوون و چه پامی یه و ئاشکراشه که (نه یی) له هه ر شتیک فه رمان (أمر) به پیچه وانه و دژه که ی، که لیردها ئومیده واریی و به ته ما بوونه.

۶- که له پرسته‌ی: (إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) ده فامریتته وه، ئه وه یه که ئه م ته عبیره هه رچی ره که ز (جِنْس) و جووری گوناح و تاوانه ده یگریته وه، چونکه هه م ئه لیف و لام (أل) ی سه ر (ذنوب) بۆ (جِنْس) هه هه م وشه‌ی (جمیعاً) یش یه کجاری که سکه له هه رچی گوناح و هه له و په له یه ده دات، وه پیشتریش ئامرازی (إِنَّ) که بۆ دا کوکی و جهخت له سه ر کردن (تأکید) ه لیبوردن و به خشینه که مسوگه ر ده کات!

۷- که پرسته‌ی: (إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) ده یگه یه نی، ئه وه یه که به چه ندان شیوه ی جهخت کردن خوا دا کوکی کردوه که به س ئه وه لیبورده و به خشنده، چونکه هه م (إِنَّ) که ئامرازی دا کوکی (أداة التأكيد) یه و هه م راناوی (هُوَ) که بۆ جهخت له سه ر

^۲ بروانه: (مفردات ألفاظ القرآن) ص ۴۰۷، ۴۰۸.

کردن و کورت ههلهینان (حَصْر) هو ههم وشهکانی (غفور و رحیم) که ههر دووکیان بهشیوهی (صیغة المبالغة) هاتوون و له ئهسلدا (غافر و راحم)ن، سه رجه میان هه تمیه تی لیپوردنی خواو بهزهیی و بهخشندهیی نواندنی دهگهیه نن.

دوووه م: ئایه تی دووه مییش بریتیه له فه رمان کردن به گه پانه وه به ره و په روه ردگار، به لام گه پانه وه یه کی ئه وتو که په نهان و ناشکرای ئینسان بگریته وه، چونکه وشه ی (إنابة) هه رچه نده به مانای گه پانه وه دی، به لام زیاتر گه پانه وه ی دهروونی و له ناخه وه دهگریته وه. دیاره وشه ی (إسلام) یش زیاتر پوآله ت دهگریته وه، به تایبه ت که لیهدا له گه ل (إنابة) دا هاتوه، ئه گه رنا ههم (إنابة) و ههم (إسلام) یش ئه گه ر به موته قی و به ته نیا بین پوآله ت و په نهان (ظاهر و باطن) دهگر نه وه.

کهواته: ئه م ئایه ته چوئیه تی و جه وه هری توبه و گه پانه وه لای خوا مان بو درده خات که بریتیه له گه پانه وه به دل و جهسته و په نهان و پوآله ت و دهروون و ده ره وه، بو لای خوا جلا.

پاشان ترسی مه رگ^۳ و قیامه ت و دواپوژ ده خاته به رچاوی بابای گونا حبار تا کو هه رچی زووتر په له بکات و ده ست له گه پانه وه که ی بجوولیننی و به خه یال پلاو و شتی پووچ و بی جی نه یوه خریننی^۴.

سییه م: وه سه ره نجام له ئایه تی سییه مییشدا خوا ی په روه ردگار ری بازو شیوازی به ره و خوا گه پانه وه له گه ل خوا ئاشت بوونه وه و به ره و طاعه ت چوونه وه ده خاته به رچاوی بابای توبه کار که بریتیه له په پره ویی کردن و شوین که وتنی کتیبی خوا، چونکه ئینسان ئه گه ر به رچاوی پوون نه بی چون چوونی و به کوئی دا به ره و خواو په زامه ندیی خوا بچی؟! هه رچه نده دلگه رمانه و دل سو زانه ش لی بخه فتی سه ره نجام سه ری لی تیک ده چی.

کهواته: ئه م سی ئایه ته هه ر سیک پیکهین ره بنچینه یی یه کان (المکونات الثلاث الأساسیة) ی توبه و به ره و خوا گه پانه وه یان خسته و نه روو، که بریتین له:

^۳ دهشگونجی مه به ست له (عذاب) نازارو سزاو توله ی دنیا یی بی ت.

^۴ نه یوه خریننی: دوا ی نه خات، وه خراندن: دوا خستن (تاخیر).

یه ک: بانگ کردنیکی پر لوطف و خوشه ویستی و به زهی و هاندان و پری بو خوشکردن و تهماعی لیبوردن و به خشین خستنه بهر، به شیوازیکی یه کجار دلیا که رو جهخت له سهر کراو و بیانووبر، وه لی قهدهغه کردنی نائومییدی و بی هیوایی.

دوو: فه رمان پی کردن به گه پانه وه یه کی راست و ساغ و پروونکردنه وه ی جه وه رو کاکلی (توبه)، واته له نایه تی پیشوودا بانگ کراون و ده عوه ت کراون و راپله کینراون و هاندراون، له م نایه ته شدا ئه سلی مه به ستیان لی حالی کراوه و فه رمانیشیان پی کراوه و بگره هه په شه شیان لی کراوه و ترسیشیان وه به رنراوه ئه گهر بیست و فه رمانی خوا جی به جی نه که ن و به دهنگی یه وه نه چن و ده عوه ت و بانگ هیشتنه که ی قبول نه که ن!

چ که رهم و به زهی و به خششیکی عه جایی و نه دیتراو و نه بیستراو و نه زانراو!! بانگ کردن و ده عوه ت کردن له ری نوینه ریکی به رجه سته ی به زهی خوا (رحمة للعالمین) پاشان قهدهغه کردنی نه هاتن و ده عوه ت قبول نه کردن، ئنجا له سهر فه رزکردنی ده عوه ت قبول کردن و به دهنگه وه هاتن!! ئه مه ش هه مووی بوچی؟! تا کو لییان خوش بی و به زهی یان له گه ل بنوینی و بیانخاته به هه شتی خویه وه!

سی: دیاری کردن و پیشاندانی ریبارو چونیه تی و شیوازی ئه و گه رانه وه و بادانه وه یه به ره و خوا، که شوین که وتن و پابه ندیی یه به قورئانه وه که چاکترین و گه وره ترین کتیبی هاتوه خواره وه ی خوی کاربه جی و دادگه رو به خشه ره.

° (ابن ابی حاتم ابن مُردویه) له (ابی سعد) هوه گپراویانه ته وه که دوا ی ئه وه ی (وَحْشِي) مسوَلمان بوو، که پیشتر له جهنگی (ثوحد) دا (حَمْرَة بن عبدالمطلب) ی مامی پیغه مبه ری خوی شه هید کردبوو که نازناوی (سَيِّدُ الشَّهَدَاءِ) ی هیه، خوی به رز نایه تی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقُولُونَ لِّلنَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ الفرقان - ٦٨، ی نارده خوارئ، وه حشی و هاوه له کانی گوتیان، ئیمه ئه م گوناخانه مان هه موو کردوون، پاشان خوا (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ اسْرَفُوا) ی نارده خوارئ - و قه ناعه تیان هات که خوا لییان خوش ده بی. پروانه: (فتح القدير الجامع بين فنى الرواية والدراية من علم التفسير) للشوکانی، ج ٤، ص ٥٦٨.

به‌لی خوای لیبوردده و به‌خشهر تبارک و تعالی پاش بانگ کردنی به‌نده گونا‌حباره‌کانی - که هم‌وو جوره به‌نده‌کانی خوا به مسولمان و نامسولمانه‌وه ده‌گریته‌وه -، وه فرمان پی‌کردن و دا‌کوکی له‌سه‌ر کردنیان که حه‌تمه‌ن ده‌بی به ده‌نگیه‌وه بی‌ن و حالی کردنیشیان له مه‌به‌ست (مَقْصود) ی‌ئو بانگه‌یشت کردنه، ئه‌وجار ری‌گا و چو‌نیه‌تی چوون و گه‌یشتنی پی‌شان داون! واته: له‌م سی‌ نایه‌ته به‌هیزو پی‌زه‌دا سی‌ په‌رچ (مانخ) ی‌گه‌وره‌ی سه‌رپی‌ی به‌ره‌و لای خوا گه‌پانه‌وه لا‌براون و سی‌ گرفت‌ی گورچک بری بابای تو‌به‌کار چاره‌سه‌رکراون، که بریتین له:

۱- ده‌ست له خو‌ شو‌ردن و نائومی‌د بوون له به‌زه‌یی و به‌خششی خواو زور خو‌ پی‌ خراپ و پیس بوون که به هیچ په‌نگیک خوا نایه‌خش‌ی! جا ئه‌م گرفته گه‌وره‌یه به نایه‌تی: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر ۵۳. چاره‌سه‌رکراوه.

۲- به‌ه‌له‌دا‌چوون له چه‌مک و واتاو جه‌وه‌ری تو‌به‌کردندا، یان هه‌ر پی‌ ئاشنا نه‌بوونی، که زور که‌س پی‌ی وایه گه‌پانه‌وه لای خوا ته‌نیا شتیکی پو‌اله‌تی‌یه‌و به گوتنی چه‌ند جاریک (أستغفر الله) مه‌داری ساز ده‌بی! جا نایه‌تی: (و أنیسوا الی ربکم و أسلموا له..). ئه‌و په‌رچه‌شی لا‌بردوه گرفت‌ی ئه‌و به‌ه‌له‌دا‌چوونه‌شی چاره‌سه‌ر کردوه و رایان گه‌یاندوه که (تو‌به) وهرچه‌رخان (إنعطاف) و گورپانکاری‌یه‌کی پیشه‌یی و قو‌وله که هه‌رکام له ده‌روون و دهر (باطن و ظاهر) ی‌ئینسان ده‌گریته‌وه.. هتد.

۳- به‌ری‌گا نه‌زانین و ئاشناو شاره‌زا نه‌بوون له قو‌ناغی دوا‌ی گه‌پانه‌وه که پی‌ویسته چی و چو‌ن بکری و چ ئه‌رکیک ئه‌نجام بدری، که به پاستی ئه‌م گرفت و په‌رچه‌ش یه‌کجار مه‌ترسیدارو زیان به‌خشه، چونکه ده‌بینی بابای سه‌رپی‌چیکه‌رو گونا‌حبار گه‌پاوه‌ته‌وه لای خواو بریاری داوه به‌نده‌ی چاک و پاک بی، به‌لام له سو‌نگه‌ی ئه‌وه‌وه که تو‌به‌و بریاره‌که‌ی له حاله‌تیکی ده‌روونی و هه‌لو‌یستیکی عاتیفی‌یانه به‌ولاوه نیه، هیچ گورپانکاری و وهرچه‌رخانیکی ئه‌وتوی تیدا په‌یدا نابی و بگره جاری وایه له‌به‌ر بی‌ زانستی و نه‌شاره‌زایی پوو له شتی هه‌له‌و جوره مسولمانه‌تی‌یه‌کی داهینراو (تَدِیْنٌ مُّبَدَعٌ) یش ده‌کات و ئه‌م حاله‌ته نه‌خو‌شی‌یه‌ش - که بریتیه له دینداری کردنی دلگه‌رمانه‌و عاتیفی‌یانه‌ی دوور له شاره‌زایی شه‌رعیی

(بعيداً عن العلم الشرعي) - له نيؤ سهرجه م چين و تويژه ئيسلامى يه كاندا هه يه چ نه هلى ته سه ووف و سه له فيى ناوو چ كو مه ل و بزوتنه وه ئيسلامى يه كانيش، وه چ خه لكى عه وام به گشتى، جا نايه تى: (وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ..) چاره سه رى نه و گرفته كوشنده يه و نه و په رچ و كو سپه رپگره دهكات و لاي ده بات، يه كسه ر پاش (توبه كردن) روو به باباى توبه كار دهكات ه شاره زايى له قورئان و زانسته شه رى يه كان تاكو گه پرانه وه كه ته نيا سوژو عاتيفه وه لچوونيكي كاتى نه بئ.

له كو تايى نه م پيشه كى يه شدا ده ليم: خواى كار به جئ كه مروقى له م سه ر خرؤكه ي زه وى يه به مه به ستى تا قى كرانه وه دانا وه ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَلْوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ﴾ الملك - ۲- سروشتى ئينسانى وا هه لخشته وه كه به بئ به ندايه تى بو خوا كردن و په يوه ندى له گه ل هه بوونى ئارام نه گرى و ئوخزنى بو نه يه ت و به خته وه ر نه بئ.

بو يه گه پرانه وه بو لاي خوا و به ندايه تى بو كردنى و په رستنى، مه رجى بنه رته ي و ريشه يى سه رفرزايى و به مراد و مه به ست گه يشتنى ئينسانه و به بئ نه وه ژينتال و شپرز ه حال و بئ به ش و سه ربه هه ش ده بئ!

خواى به خشنده ي به به زه يى فه رمويه تى: ﴿.. وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور - ۳۱-، واته: .. وه نه ي پروادارينه! تيكرا بگه رپنه وه بو لاي خوا به لكو به مراد بگه ن.^۶

به لى ته نها رپى به مراد و مه به ست گه يشتنى ئينسانه كان بو لاي خوا تبارك و تعالى گه پرانه وه يانه، ئنجا له سو نكه ي نه وه وه كه خواى په روه ردارى به خشه رو داد گه ر به ته نگ به نده كانى يه وه يه و به زه يى پيياندا ديته وه و په رو شنى، له وه مو و نايه تانه ي قورئاندا و هي نده به جه خت و داكو كى له سه ر كردنه وه، سه ره رپاى فه رما يشته كانى پيغه مبه رى خوا ﷺ، بانگى به نده كانى كرد وه و دلى خو ش كرد وون و هانى دا وون و بگه ر هه نديك ترسيى وه به رنا وون و هه ر شه شى لى كرد وون كه هه رچى زو وه بگه رپنه وه لاي و بي نيه وه ژير سا يه ي پر فه رو به ركه تى به ندايه تى بو كردنى و له بيا بانى قاقرو فه وتي نهرى گونا ح و سه رپي چى و لادان و تا وان خو يان قوتار بكه ن.

^۶ (راغب) گو توييه تى: (الْفَلْحُ: الشَّقُّ، وَ الْفَلَّاحُ: الْأَكَارُ، وَ الْفَلَّاحُ: الظَّفَرُ وَ إِدْرَاكُ الْبُغْيَةِ..) پاشان (فَلَّاحٌ) دواپوژ به چوار شتان پيناسه دهكات: (بِقَاءٌ بِلَا فَنَاءٍ، وَ غِنًى بِلَا فَقْرٍ، وَ عَمْرٌ بِلَا دُلٍّ وَ عِلْمٌ بِلَا جَهْلِ) (مفردات الفاظ القرآن) ص ۴۶۶،

رې خوشکردن

خوینهری بهرپرز!

ئهم کتیبه‌ی به‌رده‌ستت که له ههوت بهش پیکهاتوه، بابته و باسه‌کانی بهم جوړه‌ی خواره‌وه ریز کراون:

به‌شی یه‌که‌م: پیناسه‌ی (توبه)، که له دوو خالدا پیناسه‌مان کردوه، له خالی یه‌که‌مدا له پروانگه‌ی زمانه‌وه‌و، له خالی دووه‌میشدا له پروانگه‌ی شهرع و شهرعزانان (فقهاء) هوه.

دیاره هه‌رکام له وشه‌کانی (الإنبابة) و (الأویة) و (الأستغفار) یشم به کورتی پیناسه کردون.

به‌شی دووه‌م: حوکمی توبه‌و گه‌پانه‌وه لای خوا، که ئه‌میشمان له چوار خالاندا خستوتنه پروو که ئه‌مانهن:

یه‌ک: توبه‌فه‌رزی عینه.

دوو: پیویسته توبه‌گشتگیر (شامل) بیټ.

سی: ده‌بی به‌رده‌وام و نه‌پساوه بیټ.

چوار: پیویسته ده‌ستبه‌جی و زوو به‌زوو بی.

به‌شی سییهم: چوئیه‌تی توبه‌کردن و پیناسه‌ی توبه‌ی راست و ساغ (التوبه النّصوح) که چند تیبینی‌یه‌کی گرنگمان له باره‌ی چوئیه‌تی توبه‌کردنه‌وه خستوونه پروو و پیناسه‌یه‌کی پوخت و کورتی توبه‌ی راست و ساغیشمان کردوه.

به‌شی چواره‌م: مهرجه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ و هوکارو فاکته‌ره‌کانی سه‌رگرتنی، که دوازده (۱۲) مهرجی گه‌وره‌و گرنگمان، که له هه‌مان کاتدا به‌لگه‌و نیشانه‌شن، بو توبه‌ی راست و ساغ و وه‌رگیرانی خستوونه پروو. وه ئهم به‌شه به‌شیکی زور گرنگی ئهم کتیبه‌یه‌و پیویسته بایه‌خیکی تایبه‌تی پی بدری.

به‌شی پینجه‌م: توبه‌له‌چی و چی ده‌کری؟! له‌م به‌شه‌شدا له‌سی خالی سه‌ره‌کی‌دا هم ناوی گوناح و تاوانه‌کان (ناوه‌گشتی‌یه‌کانیان) و هم پیناسه‌ی

به‌شی یه‌که‌م
پیناسه‌ی (تَوْبَة) گه‌رانه‌وه لای خوا
أ- له پروانگه‌ی زمانه‌وه
ب- له پروانگه‌ی شه‌رعه‌وه

أ- پیناسهی (توبه) گه پانه وهی لای خوا له روانگهی زمانه وه:

وشهی (تَوْبَة) و (تَوْب) یانی گه پانه وه (الرُّجوع)، وهك (عَرْمَة) و (عَرْم)، وه پستهی (تَابَ اِلى اللّٰهِ تَوْباً و مَتَاباً) واته: گه پاره وه بۆ لای خوا وه گوناحه وه گه پاره وه بۆ فه رمانبه ریی^۷، وه به رای (الْأَخْفَشُ) وشهی (تَوْب) کوی (تَوْبَة) یه، به لام (المبَرَد) به چاوگ (مَصْدَر)ی داده نی، ههروه ها له پاره کیشی دا به کو (جَمْع)ی داده نی وهك (كَوْز) که کوی (كَوْزَة) یه.

(أَبُو مَنْصُور) گوتویه تی: (أَصْلُ تَابَ عَادَ اِلى اللّٰهِ وَ رَجَعَ و اُنَابَ، و مِنْهُ قَوْلُهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ و السَّلَام: "رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، و اغْسِلْ حَوْبَتِي"^۸ و تَابَ اللّٰهُ عَلَى فُلَانٍ، أَيْ عَادَ عَلَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ) حدیث.

واته: ریشهی (تَاب) یانی گه پاره وه لای خوا وه په شیمان بووه وه، وه پیغمبه رﷺ فه رموویه تی: "په روه ردگارم گه پانه وه م قبول بکه و گوناحم بشو" وه پستهی (تَابَ اللّٰهُ عَلَى فُلَانٍ) یانی: به لیبوردنه وه گه پاره وه سه ری. ههروه ها پسپورانی زمان گوتویانه:

وشهی (تَوْبَة) خوی په روه ردگار و بهنده تییدا به شدارن، جا نه گه ر پالدرایه لای بهنده نه وه مانای گه پانه وه لای خوا وه واز له سه ریچی (مَعْصِيَة) هینان و فه رمانبه ریی (طَاعَة) نه نجم دان ده گه یه نی، وه نه گه ر پال درایه لای خوا نه وه گه پانه وهی خوا بۆ لای بهنده که ی به به زهیی و چاکه و لیبوردنی یه وه ده گه یه نی. ههروه ها که خوی لیبورده به (تَوَابٌ) وه سف کراوه مه به ست زۆر لیبوردنی خوا زۆر توبه وه رگرتنی له بهنده کانی و زۆر گه پانه وهی و چاکه و چاوپوشی یه تی له گه لیاندا. هوی وه سف کرانی بهنده ش به (تَوَابٌ) نه وه یه که زۆر بۆ لای خوا ده گه ریته وه و زۆر له هه له و گوناح په شیمان ده بیته وه بۆ فه رمانبه ریی (طَاعَة) ده گه ریته وه.

^۷ پروانه سه رجه م فه ره نه نگه کانی زمان که له و باره وه کۆکن، به تاییه ت (لسان العَرَب) ج ۱، ص ۲۳۳، وه (المعجم الوسيط) ص ۹۰، وه (مختار الصحاح) ص ۸۰، وه (مفردات ألفاظ القرآن) ص ۱۸۹.

^۸ رواه الترمذي في سننه برقم: ۳۶۲۱. و قال: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

ب- پیناسهی (توبه) گه‌رانه‌وه لای خوا له روانگهی شهرعه‌وه:

گه‌رانه‌وه لای خوا (التوبة الى الله) له روانگهی شهرعه‌وه بریتیه له:

{ دلته‌نگ بوون و په‌شیمان بوونه‌وه له هله‌و گونا‌حه‌کان له‌به‌ر خواو ده‌ست لی هه‌لگرتنیان و بریاردان و عه‌زم جه‌زم کردن له‌سه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه سه‌ریان و هه‌ولدان بو پرکردنه‌وه و قهره‌بوو کردنه‌وه‌ی که‌لینی پابردوو، هه‌موو نه‌مانه‌ش به هانده‌ری له خواترسان و شهرم لی‌کردنی و له خو‌پازی کردنی و دنیابوون له زهره‌رو زیانی گونا‌ح و سه‌رپیچی‌یه‌کان و، سوودو قازانجی طاعت و چاکه‌کان }

أ: (ابن جریر الطبری) گوتوو‌یه‌تی:

(معنى التوبة من العبد الى ربه: إِنَابَتُهُ إِلَى طَاعَتِهِ وَ أُوْبَتِهِ إِلَى مَا يُرْضِيهِ، بتركه ما يُسْخِطُهُ مِنَ الْأُمُورِ الَّتِي كَانَ عَلَيْهَا مَقِيمًا مِمَّا يَكْرَهُهُ رَبُّهُ)

واته: مانای گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده بو لای په‌روه‌ردگاری، بادانه‌وه‌یه‌تی به‌ره‌و فه‌رمان‌به‌ریی وی و گه‌رانه‌وه‌یه‌تی به‌ره‌و نه‌و شتانه‌ی پییان پازی ده‌بی، به‌هوی وازهی‌نان و ده‌ست هه‌لگرتنی له‌و شتانه‌ی که‌ خوا پی‌ی ناخوش بوون و نه‌ویش نه‌نجامی داون.

ب: (قرطبی) یش ئاوا پیناسهی کردوه:

(هي النَّدْمُ بِالْقَلْبِ وَ تَرْكُ الْمَعْصِيَةِ فِي الْحَالِ وَ الْعَزْمُ عَلَى أَنْ لَا يَعُودَ إِلَى مِثْلِهَا وَ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ حَيَاءً مِنَ اللَّهِ)

واته: (توبه) بریتیه له‌وه‌ی به‌ دل په‌شیمان بیته‌وه‌و ده‌ست‌به‌جی واز له سه‌رپیچی بی‌نی و دل‌یشی له‌سه‌ر نه‌وه چه‌سپاو بی که‌ نه‌چیته‌وه سه‌ری و به هانده‌ری شهرم له خواش بی‌ت.

^۹ پروانه (تفسیر الطبری) ج ۱، ص ۱۹۵.

^{۱۰} پروانه (تفسیر القرطبی) ج ۵، ص ۹۱.

ج: (ابن کثیر) یش له پیناسه‌ی (توبه) دا گوتوویه‌تی^{۱۱}:

(التَّوْبَةُ النَّصُوحُ هُوَ أَنْ يُقْلَعَ عَنِ الذَّنْبِ فِي الْحَاضِرِ، وَيُنْدَمَ عَلَى مَا سَلَفَ مِنْهُ فِي الْمَاضِي وَيَعَزِمَ عَلَى أَنْ لَا يَفْعَلَ فِي الْمُسْتَقْبَلِ، ثُمَّ إِنْ كَانَ الْحَقُّ لِأَدَمِيٍّ رَدَّهُ إِلَيْهِ بِطَرِيقَةٍ) واته: توبه‌ی نه‌صوح نه‌ویه که ئیستا ده‌ستبه‌جی واز له گوناحه‌کان بیئی و، بو نه‌وه‌ش که رابردوه په‌شیمان بیئ و، بریاری پته‌ویش بدات که له داهاتوودا نه‌یکات، نجا نه‌گه‌ر مافی که‌سیکیشی له‌سه‌ر بوو به شیوازی خوئی بوئی بگیړیته‌وه.

د: (راغب الأصفهانی) یش له و باره‌وه گوتوویه‌تی^{۱۲}:

(التَّوْبَةُ تَرْكُ الذَّنْبِ لِقُبْحِهِ، وَالنُّدَمُ عَلَى مَا فَرَطَ مِنْهُ. وَالْعَزِيمَةُ عَلَى تَرْكِ الْمَعَاوِدَةِ، وَتَدَارِكُ مَا أَمْكَنَهُ أَنْ يَتَدَارَكَ مِنَ الْأَعْمَالِ بِالْأَعَادَةِ). واته: توبه واز له گوناح هیئانه له‌به‌ر خراپی و، په‌شیمان بوونه‌وه له‌وه‌ی که له ده‌ستی چووه‌و، دل دامه‌ز راندن له‌سه‌ر نه‌گه‌رانه‌وه‌و، چا‌ک‌کردن و گیړانه‌وه‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ش که فریایان ده‌که‌وئ.

ه: (الغزالی) یش له پیناسه‌ی توبه‌دا گوتوویه‌تی^{۱۳}:

(إِنَّهَا عِبَارَةٌ عَنْ مَعْنَى يَنْتَظِمُ فِي ثَلَاثَةِ أُمُورٍ مُرْتَبَةً: عِلْمٌ وَحَالٌ وَعَمَلٌ، فَالْعِلْمُ عَوْمَرُفَةُ الذَّنُوبِ وَعِظْمُ خَطَرِهَا، وَالحَالُ هُوَ تَأَلُّمُ النَّفْسِ مِنْ ذَلِكَ الضَّرَرِ وَهُوَ مَا يُسَمَّى بِالنَّدَمِ، وَالعَمَلُ هُوَ تَرْكُ الذَّنْبِ وَتَدَارِكُ مَا يُمْكِنُ تَدَارِكُهُ فِي الْمُسْتَقْبَلِ) واته: بریتیه له چه‌مک و مه‌به‌ستی که له سی شتی به‌ریزدا خوئی ده‌نویئی: زانین و حاله‌ت و کردار، جا زانین بریتیه له ناسینی گوناحان و مه‌ترسی گه‌وره‌یان، حاله‌تیش بریتیه له نارچه‌ت بوونی نه‌فس له و زهره‌رو زیانه که په‌شیمانی پی ده‌گوتری، کرده‌وه‌ش بریتیه له واز له گوناح هیئان و قه‌ره‌بوو کرده‌وه‌ی نه‌وه‌ی ده‌گونجی له داهاتوودا.

^{۱۱} بېوانه (تفسیر ابن کثیر) ج ۴، ص ۳۹۲.

^{۱۲} بېوانه: (مفردات ألفاظ القرآن).

^{۱۳} بېوانه (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۳.

و: (ابن القيم) یش لایه نیکی گه وره و گرنگی توبه دهستنیشان دهکات که گوتوو یه تی^{۱۴}: (لا یكون الإنسان بمجرد الأقلع والعزم والندم تائباً، حتى یوجد منه العزم الجازم علی فعل المأمور و الأتیان به، و هذا حقيقة التوبة، و هی اسمٌ لمجموع الأمرین ..)

واته: نئسنان ته نیا به وهندهی که واز له گوناح و سه ریچی دینئی و بریار ده دات که نه یکات و په شیمان ده بیته وه نابیته توبه کار (تائب)، هه تا بریاری پته ویش نه دات بو کردن و نه نجام دانی چاکه و طاعت، وه نه مه جه وه هری توبه یه و توبه به کوی هه رد و وکیان (واته نه بوونی سه ریچی و هه بوونی فه رمانه بریی) ده گوتری.

دیاره نه م تیبینی یه ی (ابن قیم الجوزیه) ش له جئی خوی دایه چونکه زور که س پیئی وایه که توبه ته نیا گوناح نه کردن و توش نه بوونه وهی هه له و خراپه کانه!! به لام بیگومان بهر له وه توبه کردن گه رانه وهیه بو لای خوا به طاعت ته وه و بریار دانه بو جئی به جئی کردنی نه رک و فه رمانه کان.

وه شایانی باسه که هه رکام له وشه کانی (الأوبة) و (الإنبابة) ش له لای زوبه ی پسپورانی زمان و شه ر عزانان هه مان چه مک و واتای (توبه) یان هه یه، که گه رانه وهیه^{۱۵}، نه وهنده هه یه هه ندیک له زاناو شاره زایان رایان وایه که نه و دوو وشانه و یپرای گه رانه وه (الرجوع) مانای دیکه ی زیادیش ده گه یه زن، بو وینه (أبو هلال العسکری)^{۱۶} پای وایه که وشه ی (إیاب و أوبة) به مانای گه رانه وه دی بو کوتایی مه به ست (الرجوع الی منتهی القصد) و نه م نایه ته ش به به لگه ی دینیت ته وه (إنَّ أَلینَا إیَابُهُمْ) الغاشية - ۲۵-، چونکه بیگومان قیامت هیچ مه نزلئی دیکه ی له پشت ته وه نین. به لام راستی یه که یه نه وهیه که نه و مانا زیده یه ی (أبو هلال) ره چاوی کردوه له نه سلئی وشه ی (إیاب) دا نیه و نیشانه ی حال (قرینة الحال) ده یگه یه نی!

^{۱۴} بپروانه (مدارج السالکین) ج ۱/ ص ۳۰۵، ۳۰۶.

^{۱۵} بپروانه: (لسان العرب) ج ۱، ص ۲۱۷، ۲۱۸، (مفردات ألفاظ القرآن) ص ۹۷، وه (لسان العرب) ج ۱، ص ۷۷۵، وه (مفردات ألفاظ القرآن)، ۸۲۷.

^{۱۶} بپروانه (الفروق اللغویة) لأبی هلال العسکری، ص ۲۵۰.

ههروهها (ابن القيم) یش دهربارهی وشهی (إِنَابَة) رای وایه که له وشهی (توبه) تایبه تیترو له پشت ئه وه وه دی، واته هه موو (مُنِيبٌ) یك (تائب) ه به لام هه موو (تائب) یك (مُنِيبٌ) نیه، ههروهها گوتوو یه تی: [إِنَابَة) دوو جوړه:

أ- (إِنَابَة) بۆ پهروه دگار یتی (ربوبیة) ی خوا که ئه مه سه رجه م دروست کراوه کان تییدا به شدارن و، بړوادارو کافرو چاکه کارو خراپه کار تییدا هاوبه شن، وهک خوی به رز فه رموو یه تی: ﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا آذَاهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ الروم ۲۳،

ب- (إِنَابَة) ی دووه میاش (إِنَابَة) ی دوسته کانی خویه که (إِنَابَة) یه بۆ لای په ستر او یتی (إلهیة) ی خواو (إِنَابَة) ی به ندایه تی و خو شو یستنه و، چوار شتان ده گرتنه نیو خوی: خو شو یستنی و، گهر دن بۆ که چ کردنی و، پوتی کردنی و، پروو له غهیری وی وهرچه رخاندن، وه ته نیا که سیك شایسته ی ناوی (مُنِيبٌ) ه که ئه م چواره ی تییدا کو بووبنه وه^{۱۷}.

منیش وای بۆ ده چم که جیاوازی نیوان وشهی (توبه) و (إِنَابَة) ئه وه یه که (توبه) زیاتر پوآلهت و حاله تی به رچاوی گه پانه وه لای خواو (إِنَابَة) ش دیوی په نهان و شیراوه ی گه پانه وه له ناخ و دهر وونه وه گه پانه وه بۆ لای خوا ده گه یه نی. وشهی (إِسْتِغْفَار) یش که به مانای [داوای لیبوردن کردن] دیت و، له قورئانی جار جار له گه ل (توبه) و جاروباریش به جیا هاتوه، زیاتر حاله تی زمانیی و دهر پیرینی گه پانه وه لای خوا ده گرتنه وه وهک (ابن قیم الجوزیة) گوتوو یه تی^{۱۸} (إِسْتِغْفَار) لابر دنی زهر رو زیانه و پاکسازی یه و، (توبه) ش وه ده ست هی نانی قازانچ و به رزه وه ندی یه و چاک سازی یه.

^{۱۷} بړوانه (مدارج السالکین) ج ۱، ص ۱۲۳، ۱۳۴.

^{۱۸} سه رچاوه ی پیشوو، هه مان به رگ، ص ۳۰۹.

به شى دووهم

حوكمى (توبه) گهرانه وه لای خوا

۱- پيوستى يه كى تايه تى يه

۲- پيوسته گشتير بيت

۳- ده بى به رده وام و نه پساوه بى

۴- پيوسته ده سته جى و زوو به زوو بى

یهك : توبه فہرزی عہینہ

گہرانہ وہ لای خواو دست ہلگرتن لہ گوناح و ہلہ و پہلہ و سہرپیچی
لہ سہر ہموو مسولمانیکی عاقل و بالغ پیویستہ بہ شیوہی پیویستی یہکی
تایبہ تی (فَرَضُ الْعَيْنِ)، ئەمەش چەند دەقیکی قورئانی خوای کاربەجی و
سوننہ تی پیغەمبەری خوا ﷺ لہ و بارەوہ: خوای لیبوردە لہ چەندان ئایەتدا
فەرمانی بە بەندەکانی کردوہ کہ تۆبە بکەن و بگەرینەوہ لای، بۆ وینە:

* ﴿... وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور - ۳۱-

واتە: .. وہ تیکراتان ئەی پروادارینە! بگەرینەوہ لای خوا بەلکو

بە مراد بگەن.

* ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ الهود - ۹۰-

واتە: وہ داوای لیبوردن لہ پەروەردگارتان بکەن، پاشان بگەرینەوہ لای

مسوگەر پەروەردگارم بەخشندهی خوشویست (مُحِبٌّ) ه.

* ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ..﴾ التحريم - ۸-

واتە: ئەی ئەوانە ی ئیمانتان هیناوه بە گہرانہوہیہکی ساغ بگەرینەوہ

لای خوا.

پیغەمبەری خواش ﷺ فەرموویہ تی:

* ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ﴾ رواد مسلم

عن أبي بردة.

واتە: ئەی خەلکینە! بگەرینەوہ لای خوا، چونکہ من لہ رۆژی دا سەد جار

دەگەریمەوہ بۆ لای.

جا ہەرچەندە ہەر مەسەلە یەك بە دەقیکی راست و راشکاو (نَصَّ صَحِيحٌ وَ

صريح) قورئان و سوننەت ئیسیپات ببی حەوجی بە ہیچ شتیکی دیکە

نيه، به لآم فه رزبوونی تۆبه و گه رانه وه لای خوا بو یه کی یه کی مسولمانان،
ویپرای نه و به لگانه یه کدهنگی زانایان (اجماع العلماء) یشی له سه ره، بو وینه:
(أبو حامد الغزالي له و باره وه گوتوویه تی: (و الأجماع مُنْعَقِدٌ عَلَى
وجوب التوبة)^{۱۹}.

ههروه ها (قرطبي) له و باره وه گوتوویه تی: (و اتَّفقتِ الأُمَّةُ عَلَى أَنَّ التَّوْبَةَ
فَرْضٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ)^{۲۰}

وه گوتوویه تی: (و هي فرضٌ عَلَى الأَعْيُنِ فِي كلِّ الأحوالِ و كلِّ الأزمان)^{۲۱}
ديسان (ابن تیمیة) ش گوتوویه تی: (و لا بد لكلِّ عَبْدٍ مِنْ تَوْبَةٍ و هي واجبةٌ
عَلَى الأولین و الآخِرین)^{۲۲}

به لآی خوینه ری به ریز: له سه ره هه ر ئینسانیک پیویستی یه کی تایبه تی یه
که بگه ریته وه لای خوا و بو لای په شیمان بیته وه، جا نه گه ر ئیمانی نه هی نابی
یان گیروده بووبی به شیک و نیفاقه وه ئیمان بهیئی واز له شیک و نیفاق
بیئی، وه نه گه ر ئیمانیشی هی نابی به لآم لاسارو گونا حبار بی
واز له گونا باری و لاساری بیئی و نیه تی فه رمانبه ری یه کی ساغ و
بی خلته و خال بیئی.

^{۱۹} بپروانه: (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۵.

^{۲۰} بپروانه (الجامع لأحكام القرآن) ج ۵، ص ۹۰.

^{۲۱} بپروانه هه مان سه رچاوه، ج ۱۸، ص ۱۹۷.

^{۲۲} بپروانه (مجموع الفتاوى) ج ۱۰، ص ۳۱۰.

دوو: توبه پيوسته گشتگر بئو تيكراي گوناحان بگريتهوه:

ئه مېش زانايان له سهري كووك و يه كدهنگن، چونكه نهو نايهت و فه رمياشخانه ي كه لهو باره وه هاتوون گشتي (عام) ين و، هه نديك له گوناحه كان جيانه كراونه وه و توبه كه به هه نديكيانه وه تايهت نه كراوه.

خاوه ني كتبي: (الفتوحات الالهية) لهو باره وه گوتويه تي^{٢٣} (قال العلماء: التوبة واجبة من كل معصية كبيرة أو صغيرة) واته زانايان گوتويانه: توبه كردن له هه موو گوناحيكي گه وره يان گچكه فه رزه.

هه روه ها (نووي)^{٢٤} يش گوتويه تي: (التوبة من جميع المعاصي واجبة.. سواء كانت المعصية صغيرة أو كبيرة) واته: توبه له تيكراي گوناحان فه رزه.. جا چ گوناحه كه گه وره بئو يان گچكه بيٽ.

جا لهو باره وه كه ناي پيوسته توبه كه هه ر به گشتي و تيكراي (إجمالي) بيٽ، يان پيوسته به وردى و دريژي (تفصيلي) يه كه يه كي گوناحه كان بگريته وه؟! زانايان رايان جياوازه و، واش پئو ده چئو نهو رايه له هه موويان چا كتر بئو كه ده لئو: پيوسته توبه كردن له گوناحان به وردى و دريژي بيٽ بو نهو گوناحانه ي كه زانراون و، بو نهو جوړه گوناحانه ش كه هه موويان زانراونين و نالوي يه كه يه كيان ديارى (تحديد) بكرين نه وه توبه ي تيكراي (إجمالي) به سه. (الأوسي) لهو باره وه گوتويه تي: ^{٢٥} (إنما تصح التوبة إجمالاً و أما ما علم تفصيلاً فإنه لأبد من التوبة منه تفصيلاً).

^{٢٣} بېروانه: (الفتوحات الالهية بتوضيح تفسير الجلالين للدقائق الخفية) ج ٤، ص ٣٦٩، كه به (تفسير الجمل) ناسراوه.

^{٢٤} بېروانه (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ١٧، ص ٥٩.

^{٢٥} بېروانه (روح المعاني في تفسير القرين العظيم) ج ٢٨، ص ١٥٩.

ههروه‌ها له‌و باره‌وه که نایا دروسته ئینسان تۆبه له به‌شیک له گوناحان بکات و له‌سه‌ر به‌شیکیشیان به‌رده‌وام بی‌ت؟! دیسان زانایان پا جیایی یان هه‌یه، هه‌رچی زۆربه‌ی هه‌ره زۆریانن که به (أهل السنة و الجماعة) ناسراون ده‌لین: دروست (جائزه)، هه‌رچه‌نده بیگومان فه‌رزو پیویست و په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که له هه‌موو جوهره‌کانی گوناح و له وردو درشتیان بی‌ت. به‌لام هه‌ندیکیان که له‌ژیر ناوونیشانی (معتزله) دا خویان ده‌بیننه‌وه به دروستی نازانن و ده‌لین ده‌بی تۆبه سه‌ره‌له‌به‌ری گوناحان بگه‌رێته‌وه ئه‌گه‌رنا دروست نیه‌و وه‌رناگیرئ! به‌لام بیگومان پای زۆبه‌و جه‌ماوه‌ری زانایان راست و به‌جئ‌یه‌و گه‌لیک به‌لگه‌ش پشتگیرنی، بۆ وینه:

* خوای کاربه‌جئ له باره‌ی بابای دن (سارق)ه‌وه پاش پونکردنه‌وه‌ی حوکم و سزای دزیی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ المائدة - ۳۹-

واته: جا هه‌ر که‌سیک پاش سته‌م کردنی تۆبه‌ی کردو چاکه‌ی کرد ئه‌وه بیگومان خوا تۆبه‌ی ئی وهرده‌گرئ، چونکه خوا لیبوردی به‌خشنده‌یه.

ئنجنا ئاشکرایه لیبوردنی خواو به‌خشینی بۆ بابای (دن) تایبه‌ته به دزی‌یه‌که‌یه‌وه که تۆبه‌ی ئی کردوه، به‌لام گوناحی تری که هه‌یه‌تی و تۆبه‌ی ئی نه‌کردوون ناکه‌ونه به‌ر لیبوردن و به‌خشینی خواوه.

که‌واته: ده‌گونجئ ئینسان تۆبه له به‌شیک له گوناحان بکات و تۆبه‌که‌یشی وهرده‌گیرئ.

* هه‌روه‌ها خوای دادگه‌ر له باره‌ی سوودخۆریی (المراة)یه‌وه پاش راگه‌یاندنی حوکمه‌که‌ی فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِنْ تَبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة - ۲۷۹-

واته: وه ئه‌گه‌ر تۆبه‌تان کرد (له پیا خۆریی) ئه‌وه سه‌رمایه‌کانی خۆتان هی خۆتانن، نه سته‌م ده‌که‌ن و نه سته‌میشتان ئی ده‌کرئ.

وه‌ک ده‌بینین خوای به‌خشنده مافی تۆبه‌کردنی داوه به بابای سوودخۆر له گوناحه‌که‌ی (وَإِنْ تَبْتُمْ) که‌واته ده‌گونجئ بابای گوناحبار له گوناحیک یان چه‌ند گوناحیکی تایبه‌ت بگه‌رێته‌وه‌و لییشی قبول ده‌کرئ.

* پیغهمبیرهش ﷺ له باره‌ی (ماعز بن مالک) هوه که هاته لای پیغهمبهره و دانی به زیناکردنی دا هیئاو پاشان حوکمی بهردباران کردن (رَجْم) ی بهسه‌ردا چه‌سپینراو مرد فه‌رمووی: (لَقَدْ تَابَ تَوْبَةً لَوْ قُسِّمَتْ بَيْنَ أُمَّةٍ لَوْسَعَتْهُمْ) رواه مسلم عن سليمان بن بريدة عن ابيه. واته: به ته‌ئکید تۆبه‌یه‌کی کردوه که نه‌گهر به‌سه‌ر تۆمه‌تی‌کدا دابه‌ش کرابایه به‌شی ده‌کردن.

ده‌جا ناشکرایه که نه‌گهر تۆبه‌کردن له یه‌کیک یان به‌شیک له گوناحان قبول نه‌کرابایه پیغهمبهر ﷺ به (ماعز بن مالک) ده‌فه‌رموو: که پیویسته له سه‌رجه‌م گوناحه‌کانی دیکه‌شت تۆبه‌بکه‌ی!

ئه‌مه‌ش چه‌ند قسه‌یه‌کی زانایان له‌و باره‌وه:

* (إمام الحرمین الجوینی) گوتوویه‌تی: (مَنْ إِحْتَقَبَ أَوْزَاراً وَقَارَفَ ذُنُوباً صَحَّتْ تَوْبَتُهُ عَنْ بَعْضِهَا مَعَ الْأَصْرَارِ عَلَى بَعْضِهَا) ^{۲۶} واته: که‌سیک هه‌گبه‌ی هه‌لگرتبی و تاوانی کردین تۆبه‌کردنی له هه‌ندیکیان دروسته هه‌رچه‌نده له‌سه‌ر هه‌ندیکی دیکه‌یان به‌رده‌وام بی.

* (ابن تیمیة) ش گوتوویه‌تی: (و تَصِحُّ التَّوْبَةُ مِنْ ذَنْبٍ مَعَ إِصْرَارِهِ عَلَى آخِرِ عُنْدِ السَّلَفِ وَ الْخَلْفِ) ^{۲۷} واته: وه له لای زانایانی پیشین و پاشین تۆبه‌کردن له گوناحیک ویرای به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر یه‌کیکی دیکه دروسته.

* هه‌روه‌ها (ابن القیم) یش هه‌مان شتی گوتوه ^{۲۸}، به‌لام مه‌رجیکی تیدا به مه‌رج گرتوه که بریتیه له‌وه‌ی ئه‌و گوناحه‌ی که له‌سه‌ری به‌رده‌وامه نابئ هه‌ر له جووری گوناحه تۆبه لی‌کراوه‌که بی‌ت، بو وینه: که‌سیک زیناکه‌رو نی‌ربازیش بی ده‌بی واز له هه‌ردووکیان به‌ینی نه‌گه‌رنا تۆبه له یه‌کیان له‌گه‌ل به‌رده‌وامی له‌سه‌ر ئه‌وی تریان قبول نابئ، چونکه هه‌ردووکیان یه‌ک جووره گوناحن.

^{۲۶} بېروانه (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۱۷، ص ۶۰. ه: (شرح المقاصد) ص ۱۷۹.

^{۲۷} بېروانه (مختصر الفتاوى المصرية) ص ۱۳۷.

^{۲۸} بېروانه (مدارج السالكين) ج ۱ ص ۲۷۵، ۲۷۶.

سى: پيويسته توبه كه بهردهوام بيٲ

ئەميش زانايان لەسەرى يەك دەنگن، چونكە ئايەتەكانى قورئان و فەرمايشتەكانى پيغەمبەرى سەرورەمان ﷺ كە پيشتەر هەنديكيانمان بە نمونە هيئانەوه هەر ئەوه دەگەيەنن كە پيويسته توبە بەردهوام بيٲ و بيٲ پسانەوه بيٲ بۆ ويئە سەرنجى ئەم فەرمودەيه بەدە كە حالەت و رەفتارى پيغەمبەرمەن ﷺ لەو بارەوه بۆ رپون دەكاتەوه:

(عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: كان يُعَدُّ لرسول ﷺ في المجلس الواحد مائة مرة من قبل أن يقوم: رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ) أخرجه الترمذي و قال: هذا حديث حسن صحيح و غريب.

واتە: پيغەمبەرى خوا لە كۆرپكدا بەر لە هەلسان سەد جار ئەم زيكرەى لى دەژميررا: پەرورەدگار ليم ببوورەو توبەم لى وەرېگرە بيگومان بەس توى زور توبە وەرگرى لىبورەد.

ئىنجا بيگومان پيغەمبەرى خوا ﷺ پيشتەرەو (أُسْوَةٌ) ئوممەتەكەيهتى و ئەگەر ئەويش لەگەل ئەو هەموو پايەبەرزىيەى دا پيويستى بە توبە و گەرانهوه لای خواى بەردهوام بوبى ديارە ئيمەومانان حەوجار حەوجار ئاتاجى ئەوين، وەك پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرمودەيهتى: (كُلُّ بَنِي آدَمَ حَطَّاءٌ، وَ خَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ) رواه الترمذي في سننه برقم: ۲۶۱۶ و قال: هذا حديث غريب.

واتە: تىكراى ئادەمیزادان زور خەتاکارن، چاکترین گوناحبارانىش توبەکارانن. (ابن تيمية) ش لەو بارەوه كە پيويسته ئينسان هەميشەو بەردهوام سەرگەرمى توبە و گەرانهوه لای خوا بيٲ، گوتوويهتى: (فَلَيْسَ لِأَحَدٍ أَنْ يَظُنَّ اسْتِعْنَاءَهُ مِنَ التَّوْبَةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَسْتِعْفَارِ مِنَ الذُّنُوبِ، بَلْ كُلُّ أَحَدٍ مُحْتَاجٌ إِلَى ذَلِكَ دَائِمًا)^{۲۹}.

واتە: جا هيچ كەسيك بوى نيە پىى و ابى لە توبە و گەرانهوه لای خوا و داواى لىبورەد كەردنى بۆ گوناحان بى نيازە! بەلكو هەموو كەسيك بەردهوام ئاتاجى ئەويه.

^{۲۹} بېروانە: (الفرقان بين اولياء الرحمن و اولياء الشيطان) ص ۹۵.

چوار: پيويسته دهسټبه جي توبه له گوناحان بکړي:

نه ميس زوربه ي هره زوري زانايان له سهري کوکن و دهگونجي نه به لگانه ش بو
نيسپاتي نه مه سه له يه بهي نرينه وه:

* خواي تاوانپوش فهرموويه تي: ﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ ﴾ آل عمران: ۱۳۳.
واته: وه په له بکن بهرو ليبور دنیکي تايبه ت له پهروه دگار تانه وه.

* خواي دادگهر دهر باره ي سهجده ي ريزگرتن نه بر دني ئيبليس بو ئادم عليه
السلام فهرموويه تي: ﴿ تُمْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ
السَّاجِدِينَ، قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۚ ﴾ الاعراف: ۱۱-۱۲.

واته پاشان به فريشته كانمان فهرموو: سهجده بو ئادم بيه! جا يه كسه ر^{۳۰}
سهجده يان برد جگه له ئيبليس له كرنوش بهران نه بوو، (خوا) فهرمووي: چ شتيك
پيشگيرت بوو كه سهجده ببه ي كاتيک كه نه مرم پيت كرد!

كه واته: مادام ئيبليس له سه ر نه وه سه ر زه نشت كراوه كه دهسټبه جي (فوراً)
فه رمان ي خواي جي به جي نه كرده، دياره فه رمان (امر) بو نه وه يه به زويي و
دهسټبه جي جي به جي بکړي، ده جا فه رمان كردن به توبه ش هروايه: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ۚ ﴾ التحريم: ۸.

نجا نه گهر هات و به لگه و نيشانه يه كيش له سه ر نه وه هه بوو كه فلانه فه رمان
دهسټبه جي بوون (فوريه ي) تي دا به مه رج نه گيروه، نه وه هه لا وار دن (استثناء) يكه
له و حوكمه گشتي يه.

* خواي ميه ره بان دهر باره ي كه ساننيك كه له سه ر گوناحو خراپه به رده وام بوو و ن
فه رموويه تي: ﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ المطففين: ۱۴.

واته: نه و انيه، به لكو كرده وه (خراپه) كانيان ژهنگي له سه ر دل ه كانيان په يدا كرده.
جا دياره پيويستيشه ئينسان لي نه گه پر ي كه دل و دهر ووني به هوي گوناح و
تاوانه وه ژهنگاوي بي و كه مړه هه ليبي ني، بويه دهسټبه جي توبه كردن و گه رانه وه
لاي خوا له هه ر گوناحي ك فهرزو پيويسته.

^{۳۰} چونكه پيتي (ف) لي رده دا بو به دوا داهاتن (تَعْقِيْب) ه، وه ك شاره زاياني زمان گوتوي يانه.

* ئىنجا شتىكى ئاشكرايه كه نقووم بوون له زهلكاوى گوناخدا شتىكى يهكجار خراب و ناقولاييه و گوناخ و خراپه و تاوانهكان وهك ژههريكى فهوتينهر وان و، خو لپاراستنى ئه و زهلكاوه خنكيئهره ژههره فهوتينهرهش فهپزه دهستبهجى و بى وهخران بيئت!

ئهمهش چند قسه يهكى زاناو پيشهوايمان لهو باره وه:

* (أبو حامد الغزالي) گوتويه تى: ^{۳۱} (أما وجوبها على الفور فلا يُستَرَبُ فيه، إن مَعْرِفَةَ كَوْنِ المعاصي مُهْلَكَاتٍ مِنْ نفس الأيمانِ و هو واجبٌ على الفور)، واته: وه ئه وه كه پيويسته دهستبهجى توبه بكرى گومانى تيدا نيه، چونكه زانينى ئه وه كه گوناخهكان فهوتينهرن له خودى ئيمانه و ئيمانيش پيويسته دهستبهجى و بى وهخران بيئت.

* (نووى) يش گوتويه تى: ^{۳۲} (و اتفقوا على أن التوبة من جميع المعاصي واجبةٌ و أنها واجبةٌ على الفور لا يجوز تأخيرها سواء كانت المعصية صغيرة أو كبيرة) واته: وه زانايان له سهر ئه وه ريك كه وتوون كه توبه له هه موو گوناخهكان فهپزه، وه پيويسته دهستبهجيش بيئت و دروست نيه دوا بخرى، جا گوناخهكه چ گچكه بى چ گه وه. * (ابن القيم) يش گوتويه تى: ^{۳۳} (إن المبادرة الى التوبة من الذنب فرضٌ على الفور لا يجوز تأخيرها فمتى أخرها عصي بالتأخير) واته: خيراىي كردن له توبه دا له گوناخان پيويسته يه كسهر بيئت و دروست نيه دوا بخرى. جا ههركات دواى خست به وهخراندنه كه ي گوناخبار ده بيئت.

ليره شدا كوتايى به باسى (حوكمى توبه) دينين و دهچينه سهر به شى سييه م و، باسى چوئيه تى توبه كردن و توبه ي ساغ و راست (التوبة النصوح) ده كه ين.

^{۳۱} بېروانه (إحياء علوم الدين) ج ۴، ص ۷.

^{۳۲} بېروانه (صحيح مسلم بشرح النووي) ج ۱۷، ص ۵۹.

^{۳۳} بېروانه (مدارج السالكين شرح منازل السائرين) ج ۱، ص ۲۷۲.

بەشى سىيەم
چۆنیه تی تۆبه کردن و تۆبهی راست و ساغ
(التوبة النصوح)
أ- چۆنیه تی تۆبه کردن
ب- پیناسه ی تۆبهی راست و ساغ

أ- چۆنیه تی تۆبه کردن: ۳۴

پیغهمبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: (مَامِنْ رَجُلٍ يُدْنِبُ ذَنْبًا ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ ثُمَّ يُمَلِّئِي رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِدَلِكِ الذَّنْبِ إِلَّا غُفِرَ لَهُ) رواه اهل السنن و قال الترمذي: حديث حسن و صححه ابن حبان.

واته: ههركه سيك^{۳۵} تاوانيک بکات پاشان ههستی و خوی پاک بکاته وه (واته خوی بشوات یان دهستنویژ بگری) ئنجا دوو رکات نویژ بکات، دوايي داوای لیخوشبوون له خوا بکات. بیگومان خوا دهیبه خشی.

که واته: خوینهری شیرین! مسولمانی بهریژ! ئەگەر دهتهوی ریگای صالح بوون و بهره و خوا چوون بگری، ههنگای یه که مت هه وه یه که به نیازی تۆبه کردن و گه پانه وه لای خوا وه خۆت بشوی، یان ئەگەر بو ت پری نه که وت خۆت بشوی دهست نویژیکی پوخت بگری، ئنجا دوو رکات نویژی تۆبه بکه.

دوايي هه تا دهتوانی سوپاس و ستایشی خوا بکه و سه لات و سه لام بو پیغهمبهر ﷺ بنیره، ئینجا چاو به رابردووی خۆتدا بگیروه وه هه موو نه و تاوان و خراپانه ی که به دل و عقل و زمان و چاو و گوئی و دهست و لاق و گه دهو.. هتدت کردووتن، وه بیر خۆتیان بهینه وه به گهردنی که چ و پووی زهر دو چاوی فرمیسکاوی و دهنگیکی کزو به لالانه وه و کپروزانه وه فرمیسک باراندنه وه دهست به رز بکه وه و بلئی: خوايه من هه موو نه و تاوان و خراپانه و زۆری دیکهش که من یان له یادم نه ماون یان هه ر نه مزانیون، کردوومن و لییان په شیمانم و دان به هه له و ناته و اوویی خۆمدا دینم، به لام لیم پوونه که تاوان و خراپه کانم هه رچهنده زۆر بن، لیبوردنی تو زۆرترو، هه رچهنده گه وره بن به زهیی تو مه زن تره! جا خوايه داوای لیبوردن و چاوپۆشیییت لی ده که م و تۆش نائومی دم مه که و به لوظف و به زهیی خۆت بمبوره. چونکه ئەگەر منیش شیایوی به خشران نه بم تو شایسته ی لیبوردن و به خشینی!

^{۳۴} ئەم باسه له کتییی (ریگای صالح بوون..) وهرگیراوه، لاپه ره ۳۳ تا ۳۷، چاپی سییه م.

^{۳۵} هه رچهنده (رجل) پیاوه، به لام لیزه دا مه به ست ئینسانه به گشتی و له بهر (تغلیب) وشه ی (رجل) به کارهاته.

ئىنجا پاش ئەو جارىكى دىكەش چاويكى ورد بە لىستى گوناحەكانتدا بگيپرەو و بزانه چەندىان پەيوەندىيان بەخواو ھەيە، ئەو ئومىد وايە ئەگەر بۇ لاي خوا گەرپانەو ھەت بە پاستىي بووبى خوا لە ھەقى خۇي ببوورى، بەلام ئەو تاوان و گوناحانەي كە پەيوەندىيان بە خەلكەو ھەيە و مافى خەلكىيان خستوو يە سەر، ئەو ئەو جوړە گوناحانە و پراي ئەو ھى گوتمان چەند شتىكى دىكەش ھەن دەبى پەچاويان بگەي ئەگەر بتەوى خواي بەخشر ئەوانىشت لى بسپرتەو و بە يەكجاريى رزگارت بى!

۱- چا و بە پابردوى خوتدا بگيپرەو و زور بە وردى سەرنج بەو بزانه داخوا ھەر لەكاتى بالغ بووتتەو ھەتا ئەو سەعاتەي ئىستات كە توبەي تىدا دەكەي، چ كەسيك مافىكى بەسەرتەو ھەيە و زىانىكت پى گەياندو، جا چ غەيبەتت كەردبى، يان بوختانت پىو كەردبى، يان ھەسوودىيت پى كەردبى، يان خوتت بەسەرىدا ھەلكيشابى، يان دلت شكاندبى، يان گالتەت پى كەردبى، يان مالت خواردبى يان گومانى بەدەت پى كەردبى.. ھتد.

ئىنجا كە ھەموو ئەو كەسانەت و ھەبىر خوت ھىنايەو كە مافىك يان چەند مافىكيان لەو جوړە مافانە لە سەرتە. بە دلىكى غەمگىن و چاويكى بەگريان و پەنگىكى زەردو ھەلپزكاو ھە دەست بەرەو ئاسمان بەرز بگەو، بويان دەست بگە بە پارانەو ھى گەرم و بە كول و ھەول بە چاكتىن دووعاي دنياو دواپوژيان بۇ بگەي، بە تايبەت لەو بارەو كە خوت بە قەرزداريان دەزاني، بۇ ويئە: ئەگەر بۇيە غەيبەتت كەردبوون كە لە ئابروو (سُوءَة) يان كەم بگەيەو ھە لە پلەو پايەي نيو جەماو ھەرييان داشكىنى، داوا لە خواي بەرزو مەزن بگە كە ناوو پلەو پايەيان بەرز بگاتەو ھە پىزو حورمەتيان زياد بگات، ھە ئەگەر بۇيە ھەسوودىيت پى يان بردو ھە چونكە زانىاريى و تىگەيشتنى لەتو زياترەو پەوشت و خوى لەھى تو بەرزترو جوانترە، لە خوا بپارپو ھە زانىاريى و تىگەيشتنى پتر بگات و پەوشت و ئاكارى پەسەندتر بگات. ھە ئەگەر لەبەر دەولەمەندىي و دارايى رقت لىي ھەلساو ھە ھولى زيان لىدانىت داو، ئەو داواي بۇ لە خوا بگە كە پوزىي و مالى ھەللى بۇ زياد بگات و.. ھە ھەروھا.

به لام گرنگ نهوه به دلېکي ساغ بو نهو خاوهن مافانه بپارپييهوهو له قوولايي
دلتهوه حهز بکهي خوا چي خيرو چاکهيه، بويان بکات، نهک له دهمي پارانهوشدا
شهيطاني بهدو پيس فيلت لي بکات و ههروا زور به سادهمي و لام سهلايي
دووعايان بو بکهي!

ننجا دواي نهوه بيربکهوهو بزانه کي وا ههيه که بت بوغزيني، يان گوماني
خراپت پي ببات، يان غهيبهتت بکات يان نازارت بدات، يان ههسوودييت پي ببات
-يان- يان.. هتد، دواي نهوهي يهکي يهکي نهوانهت له ناويئهي خهيالتدا نامادهکرد،
به دل و کول بويان له خواي ميهرهبان و بهخشنده بپارپيوهو بلي:

خواي پهروهردگار تو ليبوردهي و ليبوردهنت خوش دهوي. جا لهبهه نهوه و امن
له ههموو نهو کهسانه بوردم که به ههر جوو شيويههک بووه نازاريان داوم و زيانيان
ليداوم، جا داوات لي دهکهم تووش به لوطف و کهرهمي بي سنوورو بهزهيي بي
پايانت بيانبهخشي و چاوپوشي يان لي بکهي^{۳۶}، دهجا خوايه وهک چون من له
مافهکاني خوم بوردم و گهردي نهوانهه نازاد کرد که نازارو زيانيان تووش کردووم،
توش به ميهرهباني و بهخشندهيي خوت بم بهخشه و مافي خهکيم لهسهه لابهروه له
چلک و چهپهري نهو جووره خراپه و گوناخانه قوتارم بکه.

۲- دوايي ههول بده ههکهسيک^{۳۷} که به ههر شيويههک زيانت ليداوهو دلته نازار
داوه، داواي ليبوردهن و گهردي نازايي لي بکهي و نهگهر بگونجي و بزاني زياني پتر
نابي دهقي نهو نازارو زيانهيشي بو بگيرهوه، نهگهرنا پيويست ناکات.

۳- وه ههول بده ماني ههر خاوهن مافيکي زيندووت بهلاويهه بيديهوه. نهگهر
مردبيش بيديهوه به ميراتگرهکاني، نهگهر نهشگونجاو مسولمانانيش (بيت المال) يان
ههبوو -به لام هي راستهقينه- بوي بخه (بيت المال) هو. نهگهر نهشبوو بوي بکه به
چاکه و خير بوي ببهخشه.

^{۳۶} ههئيهته نهه بهس بو مسولمانانه چونکه بو نامسولمان دروست نيه، مهگهر دوعاي هيدياته.

^{۳۷} نهگهر دهتهوي به تيروهسهه له مهسههلهي (حق الناس) رهکردنهوهو چونههتي خوژرگار کردن لهو مافانه حالي
بي، به وردی سهرنجی کتیبی (الزواج عن إقرار الكباشی) (ابن حجر الهيتمی) بده، ج ۲، ص ۱۸۱، (الكبيرة) ۴۶۳
(ترك التوبة من الكبيرة)، دياره خوشمان له باسهکاني داهاتودا شتيکي ههر ليوه باس دهکين.

جا مسولمانی به پریز: نه گهر ئه و شتانه ی گوتران هه موویان یه که به یهک و موو به موو جی به جی بکه ی، نه وه زور مسوگه رو دلنیا به نه گهر بیته و به دلیکی راست و ساغ ئه و توبه یهت کرد بی و بیجگه له پازی کردنی خواو له خوا نیزیک بوونه وه هیچی دیکهت له دل نه گرت بی، نه وه ئومید وایه که خراپه و تاوانه کانت هه رچونیکی و هه رچه ندیکی بن خوا ی میهره بان و به خشنده به ئاوو ته رزه و به فری لوظف و به خششی خوی لیته بشوات و وهک قوماشیکی سپی چاک شو روا پاک بیته وه. چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: (التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ) رواه ابن ماجه و الطبرانی و البیهقی و رجاله ثقات.

واته: توبه کردوو له گوناح وهک که سیکه که هه ر گوناحی نه بی.

ئیستاش بهرله وه ی نه م خالی یه که مه به جی بهیلین و بچینه سه ر خالی دو وه م که پیناسه ی توبه ی راست و ساغ (التوبة النصوح) ه به پیویتسی ده زانم چه ند تی بینی یه کی دیکه ش له باره ی چونیته تی توبه کردنه وه بخه مه پروو:

۱- گه پانه وه لای خوا مه رج نیه ته نیا داوی قه تل و زیناو له درزی و پیگری و هاوینه کانیا ن بی، به لکو ئینسانی مسولمان پیویسته هه میشه و دايم هه ست به که م و کوو پی و گونا حباری و قه رزداری بکات له به رامبه ر خوا ی دادگه رو به خشه رداو، به رده وام سه رگه رمی گه پانه وه لای و په شیمان بوونه وه و داوی لیبور دن لی کردنی بیته.

وه من به نه زموونی خوم بوم ده رکه وتوه که وهک چون جهسته پیویستی به پاک و خاوینی و شو ردن و خزمهت هه یه، پروو حیث هه روا یه توبه ش وهک گه رماو (حَمَامٍ) یکه وایه که ده بیته مایه ی ساف و ساغ و پاک بوونه وه ی پروو له چلک و چه په رو توو زو خولی گونا ح و هه له و په له و بی ناگایی یه کان.

۲- توبه و گه پانه وه لای خوا بو هه ر که سیکه له قه ده ر ئیمان و مسولمانه تی خویته تی و هی هه موو که س وهک یه که نیه و هه ر که سیکه به جو ریک توبه ده کات و له چه ند شتی که توبه ده کات که له گه ل ناستی خوی دا بگو نجی، که واته با هیچ که س و ا گو مان نه بات که (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ) فه رموونی پیغه مبه ری خوا ﷺ وهک هی

خه لکی دیکه وایه!! جوانیش گوتراوه: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتِ الْمُقْرَبِينَ)، به لئی
 ئه وهی که هه ندیک کهس پاداشتی له سهه وهرده گرن، خه لکیکی دیکه ی له سهه
 سهه کوئه ده کرین و سزا ده درین!

۳- تۆبه کردن له هه موو گوناچه کان وهک یهک نیه و گوناح هه تا گه وره ترو خراپتر
 بیته مه رجه کانی تۆبه لی کردنیشی زیاترو قوورستن، بو وینه:

سه رنج بده چۆن خوای په نهان بین بو تۆبه و گه پانه وه لای خوای بابای دهغه ل
 (مُنافِق) چوار مه رجی گرنگی داناون و فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
 مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ
 فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ النساء: ۱۴۵-۱۴۶.

وهک ده بینین خوای کاربه جی و یپرای (توبه) چاکه کاری (إصلاح) و ده ست ده
 ریسمانی خوا گرتن (الأعتصام بالله) و دینداری بو خوا ساغ کردنه وهی (إخلاص
 الدین لله) کردوونه ته مه رجی تۆبه ی مونا فیق.

۴- وهک پیشتریش ئاماره مان پی کردوه گه پانه وه لای خوا (التوبة الى الله) تاییه ت
 نیه به مسوئمانانه وه، هه رچه نده زیاتر ئه وان ده گریته وه، به لکو بابای کافرو
 بی دینیش هه ر ده بی تۆبه بکات و بگه پیته وه لای خوا، ئه وه نده هه یه بابای
 مسوئمان له گوناح و سهه ریچی به کان تۆبه ده کات، به لام بابای کافر له کوفرو
 بی بپروایی و پاشان گوناح و خراپه کاری، وهک خوای به رزو مه زن فه رموویه تی:
 ﴿فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا
 لَهُمْ كُلٌّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ التوبة: ۵.

واته: جا هه رکاتیکی چوار مانگه جهنگ تیدا قه دهغه کراوه کان به سهه رچوون ئه وه
 هاویه ش بو خوا دانه ره کان له هه ر جییهک به رپه لتان که وتن بکوژن، وه بیانگرن و
 ئابلوو قه یان بدهن وه له هه ر که مینگایهک بو یان بچنه بو سه وه، جا ئه گه هات و
 تۆبه یان کردو نو یژیان به رپا کردو زه کاتیان دا ئه وه ری یان به ریده ن بیگومان خوا
 لیبوردو به خشنده یه.

ئیستاش با بچینه سهه ر ئه سلی مه به ست که رو نکرده وه و پیناسه کردنی تۆبه ی
 راست و ساغه:

ب- توبه‌ی راست و ساغ (التوبة النصوح) یانی چی؟!

خوای به‌خشنده و به‌زه‌یی فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا...﴾ التحريم: ۸، واته: ئەى ئەوانەى ئیمانتان هیناوه به‌ راست و ساغی بگه‌رینه‌وه لای خوا. وشه‌ی (توبه) پیشتەر پیناسه‌ کراو، وشه‌ی (نصوح) یش زانایان چه‌ند مانایه‌کیان بو هیناوه:

ا- هه‌رچی (ابن منظور) و (الجوهري) ین گوتووینه‌^{۳۸} به‌مانای (خالص) ساغ و بئ خلتە دئ، (نصح الشيء: خالص. و الناصح: الخالص من العسل.. و النصح: نقيض الغش.. و رجل ناصح الجيب نقي الصدور ناصح القلب. لا غش فيه، كقولهم: طاهر الثوب).

ب- به‌لام (ابو زید) رای وایه که رسته‌ی: (نصحته) به‌مانای (صدقته) دئ.

واته: له‌گه‌لی راست بووم، وه (التوبة النصوح) یانی: (الصادقة) راست و دروست^{۳۹}.

ج- هه‌روه‌ها (جوهري)^{۴۰} رای وایه که رسته‌ی: (نصح الثوب و القميص ينصح نصحاً و تنصح: خاطه) که‌واته: (نصح) یانی: دروون، وه (نصحت الثوب: خطته) واته: پو‌شاکه‌که‌م دروو.

ئنجا شه‌رعزنان (الفقهاء) و تویرته‌ره‌وان (المفسرون) یش له‌به‌ر پو‌شنایی مانای زمانیی (المعنى اللغوي) وشه‌ی (نصوح) دا پیناسه‌ی توبه‌ی راست و ساغ (التوبة النصوح) یان کردوه، بو وینه:

* (ابن كثير) گوتووویه‌تی: (.. توبه نصوحاً: أي توبه صادقة جازمة تمحو ما قبلها من السيئات و تلم شعث التائب و تجمعهُ و تكفه عما يتعاطاه من الدنات)^{۴۱} واته: توبه‌ی نه‌صوح یانی: توبه‌یه‌کی راست و پته‌وی واکه هه‌رچی خراپه‌ی پی‌شوو به‌سپه‌ته‌وه و کاروباری بابای توبه‌کارو حال و بالی خریکاته‌وه سه‌ریه‌ک له‌و کرده‌وه نزم و په‌ستانه‌ی که ده‌یکردن بی‌گه‌رینه‌وه.

* وه (ابن قيم الجوزية) ش له‌ پیناسه‌ی (التوبة النصوح) دا گوتووویه‌تی: ^{۴۲} (و النصح في التوبة تخليصها من كل غش و نقص و فساد و إيقاعها على أكمل وجه و النصح ضد الغش)

^{۳۸} بېروانه: (لسان العرب) ج ۲، ص ۶۱۵ و ۶۱۷، وه (الصحاح) ج ۱، ص ۴۱۰، ۴۱۱.

^{۳۹} بېروانه (الصحاح) للجوهري، ج ۱، ص ۴۱۱.

^{۴۰} بېروانه (الصحاح) ج ۱، ص ۴۱۱.

^{۴۱} بېروانه: (تفسير القرآن العظيم) ج ۴، ص ۱۹۱.

واته: ساغیی و راستیی له تۆبه‌دا بریتیه له پالوتنی و پاککردنه‌وهی له هه‌ر خلت‌ه‌و نات‌ه‌واویی و خراپه‌یه‌ک، وه ئه‌نجام دانی به چاکترین و ته‌واوترین شیوه، وه (نُصَح) پێچه‌وانه‌ی خه‌ش (عَشَّه).

* (الألوسی) یش له باره‌ی هۆی ناوئران‌ی تۆبه‌ی تیرو ته‌واوه به (نُصُوح) گوتوو‌یه‌تی: ^{٤٢} (وَجُوزَ أَنْ يَكُونَ الْمُرَادُ بِالتَّوْبَةِ النَّصُوحَ، تَوْبَةُ تَنْصَحُ النَّاسَ أَي تَدْعُوهُمْ إِلَى مِثْلِهَا لظهور أثرها في صاحبها و أستعمال الجِدِّ و العزيمَةِ في العمل بِمُقْتَضَاهَا) واته: وه ده‌گونجی مه‌به‌ست له (التَّوْبَةُ النَّصُوحَ) تۆبه‌یه‌ک بێت که بۆ خه‌لکی ده‌بیته دلسۆز (ناصح) یانی بانگیان ده‌کات بۆ تۆبه‌یه‌کی به‌و شیوه‌یه، چونکه شویننه‌واری له‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی ده‌رکه‌وتوه، وه بانگیان ده‌کات بۆ به‌کاره‌ینانی جیددییه‌ت و ئیراده‌ی پته‌و له کارکردندا به‌ پێی داخواری ئه‌و تۆبه‌یه. * (أبو إسحاق) یش له‌و باره‌وه گوتوو‌یه‌تی: ^{٤٤} (التَّوْبَةُ النَّصُوحَ: أَي بِاللُّغَةِ فِي النَّصْحِ، وَ هِيَ الْخِيَاطَةُ، كَأَنَّ الْعَصِيَانَ يَخْرُقُ وَ التَّوْبَةُ تَرَقُّعُ) واته: تۆبه‌ی نه‌صووح یان زیاده‌پوویی کردبێ له (نُصَح) دا که دروون (خیاطه‌ه)، وه‌ک بلی‌ی سه‌رپێچی پۆشاک‌ی دین ده‌درینێ و تۆبه‌ش پینه‌ی ده‌کات و ده‌یدوو‌ریت‌ه‌وه.

که‌واته: تۆبه‌ی راست و ساغ و ته‌واو (التَّوْبَةُ النَّصُوحَ) بریتیه له‌ جو‌ره‌ گه‌رانه‌وه‌و ناشت بوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل خوای به‌زه‌یی و به‌خشه‌رو دادگه‌ردا که په‌شیمانیه‌کی له قوولایی دل و ده‌روون و ده‌ست له‌ گوناح و هه‌له‌ هه‌لگرتنیکی ده‌ست به‌جێ و پریارو عه‌زمیکی پۆلایین له‌سه‌ر طاعه‌ت و بانه‌دانه‌وه بۆ سه‌رپێچی، وه‌موو ئه‌مانه‌ش به هانده‌رو پالنه‌ری ته‌نیاو بێ خلت‌ه‌ی شه‌رم و شکۆ له‌ خوا کردن و سام و هه‌بیه‌ت لێ کردنی و گله‌یی نه‌هێشتنی و پازی کردنی و به‌ دیداری به‌رز شادبوونی بێ ^{٤٥}. دياره هه‌ر تۆبه‌یه‌کی ئاواش کۆمه‌لیک مه‌رج و نیشانه‌ی گه‌وره‌و گرنگی هه‌ن، که هه‌م نشانه‌و به‌لگه‌ی بوونینی و هه‌م مه‌رجی وه‌رگیرانیشیی و، به‌شی چواره‌میشمان بۆ تووژینه‌وه‌یان ته‌رخان کردوه.

^{٤٢} بېوانه (مدارج السالكين) ج ١، ص ٣٠٩، ٣١٠.

^{٤٣} بېوانه (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم) ج ٢٨، ص ١٥٨.

^{٤٤} بېوانه (عمدة القاري شرح صحيح البخاري) ج ٢٢، ص ٢٨٠.

^{٤٥} بېوانه: (الآداب الشرعية و المنح المرعية) لابن مفلح المقدسي، ج ١ (فصل: في حقيقة التوبة و شروطها) ص ١٣٦ تا ١٤٨.

دياره من ئه‌م پێناسه‌یه‌م بۆ (التَّوْبَةُ النَّصُوحَ) له سه‌رجه‌م ده‌قه‌کانی شه‌رع و قسه‌و پێناسه‌ی زاناو پێشسه‌وايانه‌وه هه‌له‌پنجاره. ئه‌گه‌رنا (ابن المفلح) ده‌قی ئه‌و پێناسه‌یه‌ی منی نه‌هێناوه ئه‌وه‌نده هه‌یه لێیه‌وه نزیکه.

بهشی چوارهم

مهرجه کانی تۆبهی راست و ساغ و هۆکارو

فاکته ره کانی سه رو بهر گرتنی

أ- مهرجه کانی تۆبهی راست و ساغ

ب- هۆکارو فاکته ره کانی سه رو بهر گرتنی

أ- مهرجه‌کانی توبه‌ی راست و ساغ

گه‌پانه‌وه لای خوای راست و ساغ به‌لای که‌مه‌وه دوازده (۱۲) مهرج هه‌ن که له هه‌مان کاتدا به‌لگه‌و نیشانه‌شینی. که نه‌مانه‌ن:

۱- مسولمانه‌تی:

یه‌که‌مین مهرجی توبه‌ی راست و ساغ و وه‌رگیرانی له لایه‌ن خوای به‌به‌زه‌یی یه‌وه ئه‌وه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی خاوه‌ن ئیمان و مسولمان بی‌ت، نه‌گه‌رنا بابای کافرو هاوبه‌ش دانهر (الکافر و المشرك) هه‌تا واز له کوفرو شرکه‌که‌یان نه‌هینن، که گه‌وره‌ترین گوناح و به‌بی توبه‌ی تایبه‌ت مه‌حاله‌ خوا قه‌له‌می لی‌بوردنی‌یان به‌سه‌ردا بی‌نی، پئی توبه‌کردنیان له گوناح و تاوانه‌کانی دیکه‌یان نیه‌و لی‌یان وه‌رناگیری، خوای دادگه‌ر له‌و باره‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ النساء: ۱۸.

واته: وه توبه بو‌ئه‌وانه نیه که کرده‌وه خراپه‌کان ده‌که‌ن و هه‌تا کاتیک که مهرگ یه‌خه‌ی به‌یه‌کی‌یان گرت بلئی: من نیستا ده‌گه‌ریمه‌وه! هه‌روه‌ها بو‌که‌سانیکیش نیه که به‌کافریتی ده‌مرن. نه‌وانه ئازاریکی به‌ئیشمان بو‌یان ناماده کرده‌وه. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ...﴾ النساء: ۱۱۶.

واته: بیگومان خوا له‌وه نابووری که هاوبه‌شی بو‌دابتری..

به‌لئی بابای کافرو موشریک پی‌ویسته به‌ر له‌هر گوناح و تاوانیکیان توبه له کوفرو شیره‌که‌یان بکه‌ن.

۲- ته‌نیا خوا پی مه‌به‌ست بوون (الأخلاق):

خوا پی مه‌به‌ست بوون (الأخلاق) هه‌وینی هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌و مهرجی وه‌رگیرانیه‌تی، خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿...فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰، واته: جا هه‌ر که‌سیک که به ئومیدی دیداری په‌روه‌ردگاریه‌تی با کرده‌وه‌ی باش بکات و له په‌رستنی په‌روه‌ردگاری دا هیچ که‌س نه‌کاته هاوبه‌ش.

دیاره مهسه لهی قبول نه کرانی هیچ کرده وه یه کی چاک که توبه یه کیکیانه به بی نیازو مه به ست یه کلا کرده وه بو خوا یه کی که له شته پوون و ناشکرایه کانی نیسلام و وپرای چندان دهقی قورنان و سوننهت یه کدهنگی زانایان (إجماع العلماء) ییشی له سهره، وهک (ابن حجر العسقلانی) له (القرطبی) یه وه هیناویه تی که گوتوویه تی: ^{۴۶} (و لا تصح التوبة الشرعية الا بالإخلاص، و مَنْ تَرَكَ الذَّنْبَ لِعَیْرِ اللَّهِ لَا یَكُونُ تَائِبًا إِتِّفَاقًا).

وانته: وه توبه ی شه ری به بی ئی خلاص دروست نابی، وه هه که سیک له بهر غه ری خوا واز له گوناحان بهینی نه وه به یه کدهنگی (زانایان) به توبه کار دانانری.

ههروه ما (ملا علی القاری) خاوه نی (شَرْحُ الْفَقْهِ الْأَكْبَرِ) ییش گوتوویه تی: ^{۴۷} (فَمَنْ نَدَّمَ عَلَى شَرْبِ الْخَمْرِ مَثَلًا لِمَا فِيهِ مِنَ الصَّرْعِ وَ خَفَّةِ الْعَقْلِ وَ كَثْرَةِ النَّزَاعِ وَ الْإِحْلَالِ بِالْعَرَضِ وَ الْمَالِ لَمْ یَكُنْ تَائِبًا شَرْعِيًّا)، جا که سیک بو وینه له خواردنه وه ی مه ی په شیمان بیته وه له سونگه ی نه وه وه که له خوی ده چی و عه قلی پی ی سووک ده بی ت زور تووشی کی شه وه هه را ده بی و زیان به نابروو و که رامهت و سامانی ده گات، نه وه له پووی شه ره وه به توبه کار دانانری.

۳- په شیمان بوونه وه (النَّدَمُ):

نه میش مه رجیکی دیکه ی زور گه وره و بنه په تی توبه ی راست و ساغه و بگره کاکل و جه وه ره یه تی، هه ر بو یه ش پیغه مبه ری خوا ﷺ وهک چوون له بهر گرنگی له عه په فات وه ستان (الوقوف بعرفة) فه رموویه تی: (الحج عرفة) رواه البخاری، به هه مان شیوه ش فه رموویه تی: (النَّدَمُ تَوْبَةٌ) رواه ابن ماجه عن عبدالله بن مسعود و أخرجهُ الحاكم في المستدرک و قال: صحیح الأسناد و لم یُخرجاه ^{۴۸}.

ننجا (عبدالله بن مسعود) خوا لیلی پازی بی جوان چوویه تی په شیمانی و داخ و هه سره تی بابای توبه کارمان پیشان ده دات، که گوتوویه تی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ یَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ یَخَافُ أَنْ یَقَعَ عَلَیْهِ. وَ إِنَّ الْفَاجِرَ یَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى

^{۴۶} بیروانه (فتح الباری) ج ۱۱، ص ۱۰۳، که له (المفهم) ی قرطبی یه وه نه قلی کرده.

^{۴۷} بیروانه: (المواقف فی علم الکلام) ص ۳۸۰، ۳۸۱.

^{۴۸} بیروانه: (التوبة فی ضوء القرآن) ص ۴۹.

بۆیە دامەزراوی و نەلەخشاوی ئیرادەى قایم و پۆلایین بۆ بانەدانەوه سەر گوناح و سەرپێچییەکی دیکەیه لە نیشانەکانی تۆبەى راست و ساغ و مەرجیکە لە مەرجەکانی وەرگیرانی.

٧- چاکەرکاری و قەرەبوو کردنەوهى رابردوو:

هەر کەسێک بە راستیی و ساغیی گەراپیتەوه لای خوا (تبارک و تعالی) بێگومان هەول دەدات و کۆشش دەکات کە کەلینی رابردوو پەر بکاتەوه و زیانی تێپەرێو قەرەبوو بکاتەوه، بۆیە چاکەکاری (إصلاح) یش مەرجیکى دیکەى تۆبەى راست و ساغە، خۆى بەرزو مەزنیش لەو بارەوه فرمویەتی: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ الانعام: ٥٤.

واتە: وه هەر کاتیك ئەو کەسانەت هاتنەلا کە پرۆیان بە ئایەتەکانمان هەیه، ئەوه پێیان بڵێ: سەلامتان لى بێ، پەروردگارتان بەزەیی هاتنەوهى لەسەر خۆى نووسیوه کە هەر کامیکتان بە نەفامیی خراپەیهک بکات، پاشان دواى ئەوه تۆبە بکات و چاکەکاری بکات ئەوه بێگومان (خوا لەگەلى دا) لیبوردهى میهرهbane.

٨- گیرانەوهى مافی خاوەن مافان و بۆ قەرەبوو کردنەوهیان:

ئەمیش مەرجیکى دیکەى گەوره و گرنگى وەرگیرانی تۆبە و بە راست و ساغ دانراپیتە، ئنجا ئەو هەق و مافانەش بە گشتی دوو چۆرن:

یهک: مافە ماددییهکان

دوو: مافە مەعنەوییهکان

جاری بۆ مافە ماددییهکان ئەوه پێویستە بە زووترین کات بیانگیریتەوه بۆ خاوەنەکانیان یان بۆ میراتگرەکانیان ئەگەر خۆیان نەمابوون، وه ئەگەر میراتگرو خرم و خویشیشیان نەبوو مافەکانیان بۆ بخاتە خەزینەى دەولەت (بَيْتُ الْمَالِ) هوه ئەگەر مسوڵمانان بوویان، ئەگەر نا بۆیان بکاتە خیر^{٥٠}.

^{٥٠} (ابن المفلح) له (ابن عقيل) هوه نه قلى كردوه كه له كتيبي (الارشاد) دا گوتويه تي: (و من شرط صحبتها رد المظلمة الى مالها إن كان باقياً أو التصدق بها إن كان معدوماً وليس له ورثه) پروانه: (لاداب الشرعية) ج ١/ ص ١٢٩.

دیاره ئەگەر توانای دانەوهی ئەو هەق و مافانەشی نەبوو، دەبێ هەرچۆن بێ
خاوەنەکانیان رازی بکات و گەردەنی خۆییان پێ ئازاد بکات، ئەگەرنا وەك (حَقُّ
النَّاسِ) هەر لەسەری دەمێنن بۆ قیامەت.

بەلام ئەگەر مافەکان مەعنەویی بوون ئەو پێویستە بابای تۆبەکار داوای
لیبۆردن لە خاوەنەکانیان بکات و گەردەنی خۆییان پێ ئازاد بکات و هەرچۆن بوو
رازییان بکات، ئەگەر بە خۆ خستنه بەردەست و ئامادەیی دەربڕینی تۆلە ئی
ستاندەنەوهش بیێت.

ئنجای ئەگەر هات و هەق و مافەکان بە جۆرێک بوون کە ئەگەر بابای خاوەن ماف
پێیان بزانی زیاتر دلی پێیان ناپەرحەت بیێت، بۆ وینە: بابای تۆبەکار جۆرە
بوختانیکی بۆ کردبێ کە هەتا ئەو کاتە نەیزانیبێ و بە بیستنی زۆر ناپەرحەت بیێت،
ئەو چاکتر وایە هەر پێی نەلێ و لە جیاتی ئەو لەملاولا مەدحی بکات و باسی
چاکەکانی بکات و لە نیوان خۆی و خواشدا بۆی بپارێتەوهو دوعای خیری بۆ بکات^۱.

پێغەمبەری خوا ﷺ لە بارەى گێرانهوهى هەق و مافی خاوەن مافەکانەوه
فەرموویەتی: (مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا، فَإِنَّ لِيْسَ تَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ فَطُرِحَتْ
عَلَيْهِ) رواه البخاري. واتە: هەر کەسێک ستمی لە برایەکی کردووە هەقیکی لە
سەریەتی با ئیستا گەردەنی خۆی لێی ئازاد بکات، چونکە لەوێ (لە قیامەتی) هیچ
زێرو زیویک نیە لە چاکەکانی وی دەدرێتە برایەکی (لە جیاتی هەقەکی)، وە ئەگەر
چاکەیشی نەبوون لە خراپەکانی برایەکی وەرەگیرین و فری دەدرێنە سەری!

واتە: لە مەرجەکانی دامەزرانی تۆبەو دروست بوونی ئەوێه کە مافە زەوتکارووەکە بگێرێتەوه بۆ خاوەنی
ئەگەر مابیی، یان کردنە خیری ئەگەر نەمابن و میراتگیری نەبن.

^۱بروانه: (الآداب الشرعية) لابن مفلح المقدسي. ج ۱، ص ۱۱۴ و ۱۱۵ و ۱۱۶، جا (ابن مفلح) لەو بارەوه کە
باش نیە لەو جۆرە حالەتانهدا بابای خاوەن ماف ئاگادار بکاتەوه سێ هۆی هیئانەونهوه:

۱- ئەگەر ئاگاداری بکاتەوه دەبیته مایه ی پتر ئازاردانی.

۲- وه دهگونجی که بابای خاوەن ماف زۆر بە زیادهوه تۆلە لە کابرای قەرزدارى بکاتەوهو ستمی ئی بکات.

۳- وه دهگونجی که ببیته مایه نهامانی خۆشهویستی و دۆستایهتی نیوانیان و پهیداوونی بوغزو کینه و درژمانیهتی.

۹- راست ڀاوه ستاويي و به ملاولادا لانه دان:

ٺه ميمش مه رج و نيشانه يه كي ديكه ي توبه ي راست و ساغ و ته واوه، دياره مه به ستيش له راست و ڀاوه ستاويي (الاستقامة) ٺه ويه كه باباي بو لاي خوا گه ڀاوه (التائب الى الله) ڀيځ و راست له سهر جاده ي شهرع ڀر وات به بي به زايه دان و زور تينووسان (تفريط و افراط).

خو اي كاريه جي و به به زه يي فه رمويه تي: ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ هود - ۱۱۲.

وا ته: جا (ٺه ي موحه ممد) وهك فه رمانت ڀي ڪراوه خو ت و ٺه وانه ش كه له گه لتدا گه ڀاونه وه (لاي خوا) راست ڀاوه ستاو بن و له سنور دهر مه چن. بيگومان ٺه وه وي ده يڪن بينايه.

(سيد قطب) ي شه هيد له ته فسيري ٺه ٺا يه ته دا گوتويه تي^{۵۲}: (فه رمان ڪردن به توبه) و ٺه وي كه لييه وه په يدا ده بي له بيداريي ويژدان و سه غلتيي، زور جارن سه رده ڪيشي بو تيپه راندن و زياده ڀويي كه ٺه ٺا يينه له ٺا ساني يه وه ده گوڀري بو زه حمه ت، دياره خواش ده يه وي ٺا يينه ڪه ي وهك نار دوويه ته خواري بميني ته وه وه ده يه وي ٺينسان له سه ري ڀاوه ستاو بيت به بي تيپه راندن و سه رڪيشي. چونكه تيپه راندن و سه رڪيشيش وهك كه مته رخه مي و به زايه دان ٺه ٺا يينه له سه روشتي خو ي ده با ته ده ري).

به لي ٺه مه رجه ش يه ڪيڪه له مه رجه گرنگ و بنه ڀه تي يه ڪاني گه ڀانه وه ي راست و ساغ، چونكه لادان له شهرع و ٺا ييني خوا هر لادانه به هر باريڪياندا بيت و، باباي گه ڀاوه (تائب) يش ٺه گهر له خو ي وريا نه بيت به تايبه ت له سه ره تاوه ڀه ننگه دوو چاري ده ردي تيپه راندن (افراط) بي به حيسابي خو ي بو قه ره بوو ڪردنه وه و تي هه له ينانه وه، به لام بيگومان له ميمشياندا وهك حاله تي پيشو و - كه به زايه دان (تفريط) بو - هر به دوڀاوو زيانبار (خاسر) و گونا حبار داده نري و له جو ره گونا حباري يه ڪه وه بو جو ريكي ديكه ي گواستوتوه! وه من بو خو م له و جو ره

^{۵۲} ڀروانه: (في ظلال القرآن) ج ۴، ص ۱۹۳.

که سانه م دیون که کاتی خوئی له نه فامیی و دور له خوایی و که مته ر خه میی دا گوزهراندوویانهو، پاشان که خوا پوحمی پییان کردوه بیدارو هویشیار بوونه وه نهوجار هیئده به ولادا تینوو ساون تا کو له سنوره کانی شهرعیان تیپه پاندوهو، هی واشم تییدا بینیون که پاشان له سوئنگه ی نهو زیاد تینوو سان و خو ئه زیهت دان و سنووری شهرع به زاندن و لادانه دا دووباره گه پاره ته وه سه ر گومرایی به که ی پیشووی!!

دیاره فیطرهت و سروشتی ئینسانیش ته نیا ته حه ممولی شهرع و برپاره راست و دروست و پر به پیسته کانی دهکات و له شهرع لادان هرچون بی و به هر باریکدا بی هه ر دژو پیچه وانه ی فیطره ته: ﴿ فَأَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ الروم: ۳۰.

واته: ده جا پروی خو ت راست رابگره به ره و ئایینی پاک و بی هه له. که به پی ی نهو سروشته یه خوا خه لکی له سه ر خو لقا ندوه و گو پانیش به سه ر دروست کراوی خوادا نایهت. نائه وه یه ئایینی ری ک و راست، به لام زوربه ی خه لکی نازانن.

۱- ده ر خستن و ئاشکرا کردنی توبه له و گوناخانه ی که به ئاشکرا کردوونی:

ئه میش که مه رج و نیشانه ی کو تایی توبه ی راست و ساغه یه که یکه له مه رجه گه و ره و بنه په تی به کانی قبو ل کرانی گه پانه وه لای خوا.

چونکه گوناخ و تاوانه کان له پروی په نهان و ئاشکرایه وه دو جو رن:

جو ریکیان ئینسان به شیراوه یی کردوونی و له نیوان خو ی و خوادان و خه لکی پییان نازانن، ئه م جو ره ته نیا نهو مه رجانیه ی که رابردن به سنی بو توبه لی کردنیان، به لام جو ری دو وه میان که به ئاشکرا کراون و خه لک و ده و روبه ر پییان زانیون، نه وه بیگومان و یپرای مه رجه رابردو وه کان ئه م مه رجه ی ده یه مه شیان پیویسته بو توبه ی راست و ساغ لی کرانیان.

بو وینه: بابایه ک که به دزیی کردن و ریگری یان مه یخوری یان داوین پیسی، یان بانگه واز کردن بو کوفرو شیرک و دژایه تی کردنی ئیسلام یان.. هتد ناسراوه به ئاشکرا نهو گوناخ و تاوانانه ی نه نجام داوه، نه وه بیگومان کاتیک توبه که ی به راست و ساغ داده نری و لی و ه ده گیری که ویپرای مه رجه پیشووه کان ئه م مه رجه ش

جی به جی بکات و به ناشکراو پرونی و راشکاوایی و بی منگه منگ په شیمانی خوئی بخاته پرو و رای بگه یه نی که هه تا ئیستا له سهر هه له و تاوان بووه و ئیستاش په شیمانه و به کرده و حال و وتاریش پیشانی بدات و ئیسیاتی بکات که راست دهکات. سهرنج بده چون خوی په روهردگار و کار به جی دهر باره ی ئه و زانایانه ی که نایه ته کانی خویان شار دوته وه و به نرخیکی که م به طاغوته کانیان فروشتوون و خه لک و میلله تیان بو چه و اشه کردوون و هه لئه له تاندوون، و پرای توبه و چاکه کاری (التوبة و الإصلاح)، پروونکردنه وهی هق و راگه یان دنیشتی بو به مهرج گرتوون:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَثُوبٌ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾ التوبة ۱۵۹-۱۶۰.

واته: بیگومان ئه و که سانه ی که ئه وه ده شارنه وه که نار دوومانه ته خوار ئ له به لگه کان و پیروونی پاش ئه وه ی له کتیبی خو ماندا بو خه لکیمان پروون کردوته وه، ئا ئه وانه خوا له عنه تیان ئی دهکات و ههرچی نه فرین که ره نه فرینیان ئی دهکات. بیجگه له و که سانه ی که توبه یان کردوه و چاکه کاری یان کردوه (هه قیان) پروون کردوته وه، ئا ئه وانه مسوگهر توبه یان ئی قبول ده که م وه من زور توبه و هرگری به به زه ییم.

به لی که سیك (بو وینه سهر کرده و کادری یه کی که له پژی مه طاغوتی یه کان و حیزب و پیکخواهه علمانی یه کان)^{۵۲} کاتی که ده عوای مسو لمانه تی و گه پانه وه لای خوی ئی ده سه لمی نری که به قسه و تارو نووسین و کرده وه و په فتاری پو شن و بی پیچ و په ناو راشکاو، به هه له دا چوونی پیشووی و گه پانه وه سهره هقی ئی ستای پابگه یه نی، تا کو که پیشتر به هو ی ئه وه وه خه لکی ک کافرو گونا حبار بووه و پریان ئی بزر بووه، له مه ودوا ئه و خه لکه و خه لکی دیکه ش بز ان و دل نیابن که ئه و کابرایه پیشتر سهر گه ردان و ری ئی ون بوو بووه و گیرو ده ی ریچکه یه کی پوچ بووه.

دیاره ئه و ده (۱۰) مهر جانه ی رابردن تی کرایان به خودی توبه که وه په یوه ست بوون، به لام توبه ی راست و ساغ دوو مهر جی دیکه شی پیویستن که په یوه ندی یان به کاتی توبه تی دا و هر گیرانه وه هه یه ئه مانیش:

^{۵۲} له کتیبی (سوژی نه ته وایه تی و بیری ناسیونالیزم) داو له به شی چواره م (مسو لمانه تی و کوردایه تی له نیوان ئیسلامی یه کان و علمانی یه کاندایه) پیناسه ی وشه و زاراه ی عه لمانیه ت (سیکو لاریزم) مان کردوه.

۱۱-دهبی توبه کردن بهر له کاتی سه رهمه رگ بیټ:

خوای په روه رډگار و دادگهر نهم مه رجهی بو وهر گيرانی توبه زور جوان پوون کردوته وه، فهرموويه تی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا، وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ النساء: ۱۷-۱۸.

واته: بیگومان ته نیا توبه وهر گيرانی که سانیک له سه ر خوايه (که بو خوای له سه ر خوای پیویستی کردوه) که به نه فامی^{۴۹} خراپه ده کهن و پاشان زوو^{۵۰} ده گه رپینه وه، جا نه وانه خوا لییان خو ش ده بی و خواش زانای کار به جی یه. به لام که سانیک که به رده و ام خراپه کان ده کهن هه تا کاتی که مه رگ گه یشته سه ریه کیکیان ده لی من نیستا توبه ده کهم، هه روه ها که سانیک که به کافر یی ده مرن، نه وانه توبه یان بو نیه، وه نه وانه نازاریکی به نی شمان بو یان ناماده کردوه.

هه روه ها خوای دادگهر ده رباره ی چونی هه تی توبه کردنی فیرعه ونی موسا علیه الصلاة والسلام وه هوی توبه لی وهر نه گيرانی فهرموويه تی: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، أَلَا الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ یونس ۹۰-۹۱.

^{۴۹} تویژره وانی قورن ان له باره ی مانای وشه ی (بجهالة) چه ند رایه کیان هه یه، به لام نه وه ی که پوچووه کان (الراسخون) له سه ری ریک که وتوون نه وه یه که (ابن جریر) گوتوویه تی و هه ر کام له (الرازي) و (ابن کثیر) و (ابو حیان) یش پشتگیری یان کردوه، (ابن جریر) گوتوویه تی: (المراد بالجهالة كل من عصى الله خطأ أو عمداً فهو جاهل حتى يخرع عن الذنب) واته: هه ر که سی که به هه له یان نه نه قه ست سه ر پیچی خوا بکات نه فامه هه تا ده گه رپینه وه. بروه نه: (جامع البیان) ج ۴، ص ۲۰۲، ۲۰۳، وه: (مفاتیح الغیب) ج ۱، ص ۴، وه: (تفسیر القرآن العظیم) ج ۱، ص ۶۳، وه: (البحر المحيط) ج ۳، ص ۱۹۷، ۱۹۸.

^{۵۰} مه به ست له (من قریب) یش به رای زوری هی زانا و تویژره وان پی ش سه رهمه رگ (إحتضار ه)، وه که هه ر کام له (طبري) و (قرطبي) و (ابن الجوزي) و (ابي السعود) گوتوویانه، بروانه: (جامع البیان) ج ۴، ص ۲۰۴، وه (تفسیر القرطبي) ج ۵، ص ۹۲، وه (زاد المیسر فی علم التفسیر) ج ۲، ص ۳۷، وه (تفسیر ابي السعود) ج ۲، ص ۱۵۶. به لام بیگومانم توبه و گه رانه وه له گوناح هه تا زوتر بیټ و به په له تر بیټ چاکترو مسوگه رتر قبول ده کری، بو یه ش هه ندیک له زانایان (من قریب) یان به (فی حال الصحّة) لی کداوه ته وه، وه (قرطبي) له و باره وه گوتوویه تی: (إنما صحّت التوبة منه في هذا الوقت لأن الرجأ باقٍ...) بروانه (تفسیر القرطبي) ج ۵، ص ۹۲. واته: بو یه له کاتی ساغی دا توبه که ی ته واره و لی و هه رده گیری چونکه نومیدو هیوای ژیان ی ماوه..

واته: وه وهچهی یه عقوبمان له ده ریا - ی سوور - په پانده وه، جا فیرعه ون و سه ربازه کانی له پرووی سته م و دوژمنایه تی یه وه شوینیان که وتن، هه تا کاتی که خه ریک بوو (فیرعه ون) بخنکی گوتی: بروام هیئا که هیچ په رستراویک نیه جگه له و زاته ی که وه چهی ئیسرا ئیل ئیمانیا ن پی ی هیه وه من له مسولمانانم. (خوا پی ی فیرموو) جا ئیستا که پر وای دینی (که چاره ت نه ماوه) له حالیکدا که له وه پیش سه ریچیییت ده کردو له تیکده ران بووی؟!!

پیغه مبه ری خواش ﷺ له و باره وه که توبه له کاتی گیانه لا و سه ره مه رگدا قبول نیه، فیرموویه تی: (إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرَغْ) رواه الترمذي و أخرجه الحاكم و صححه و وافقه الذمبي و صححه النووي في شرح صحيح مسلم ٥٦.

واته: بیگومان خوا توبه ی بنده که ی قبول ده کات مادام گیانی هه ر له نیو جهسته ی دا بی و نه گه یشتیبته حاله تی غه رغه ره کردن. (که مه به ست پروح گه یشتنه گه روو و کاتی گیان کیشرانه).

١٢- پیوتسه بهر له کاتی خور گه رانه وه وه له هاتنی له رۆژه لاته وه بی:

ئه مپه یسه مه ریچی دیکه ی وه رگیرانی توبه یه وه هه رکاتی خور له رۆژئاوا وه هه له ات نه مه یه کیکه له نیشانه گه وره کانی کوتایی هاتنی ژیا نی دنیا و ده ست پی کردنی هاتنی قیامه ت، توبه ی هیچ که س وه رنا گیری، پیغه مبه ر ﷺ له و باره وه فیرموویه تی: (وَمَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَعْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ) رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه.

واته: وه هه رکه سی که بهر له وه ی خور له رۆژئاوا هه لبی توبه بکات خوا لی خوش ده بی ت.

دیاره حیکمه تی ئه وه ش که توبه کردن و گه رانه وه ی کاتی گیانه لا و ده می خور له رۆژئاوا وه هه له اتن وه رنا گیری، ئه وه یه که ژیا نی دنیا تا قیگای ئینسانه و ده رفه تی ئیمان هیئا ن و نه هیئا ن و چاکه کاری و خرا په کاری، هه یه، به لام له کاتی پوح ده رچوون و له ده می خور گه رانه وه دا ئه وه هه ل و ده رفه تی تا قی کرانه وه (إمتحان) یه به سه ر ده چی، له حاله تی گیانه لا دا هی ئه وه ئینسانه که خه ریکی گیان سپارد نه و، له حاله تی خور گه رانه وه شدا هی سه رجه م مرو قایه تی!

^{٥٦} بیوانه: (التوبة في ضوء القرآن الكريم) ص ٧٠.

وه له راستی دا ئیمان هیئان و گه پاره وه لای خوا له و دوو حاله ته دا هیج نازیه تی نیه و ده بیته شتیکی نا چاریی، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (لَاتَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ فَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ) متفق علیه و اللفظ للبخاري عن ابي هريرة.

واته: قیامت نایه ت هه تا خور له پوژئاواوه هه لئه یه ت جا ئه گه ر هه لهات و خه لکی بینییان تیگرا ئیمان دینن.

ئنجا له کو تایی ئه م برگه ی یه که مه ی خالی چوارم - که وه ک پیشتر گوتمان گرنگترین خالی باسی توبه و گه پاره وه لای خویه - به پیویستی ده زانم وه لامی پرسیاریکی گرنگ بده مه وه که بریتیه له:

ئایا نه گه پاره وه سه ر گوناح مه رجه بو وهرگیرانی توبه؟!

زانایان له وه لامی ئه م پرسیاره دا دوو رایان هه ن:

هه ندیکیان که (مُعْتَزِلَةٌ) شیان له نیودان ده لئین: نه گه پاره وه سه ر گوناح مه رجیکی دیکه ی وهرگیرانی توبه یه وه هر که سیک پاش توبه که ی گه رایه وه و بایدایه وه سه ر ئه و گوناح و خراپانه ی که توبه ی لییان کردوه ئه وه سه رجه م ئه و گوناح و خراپه و تاوانانه ی پیشووش که توبه لی کردنه که یانی شکاندوه دووباره له لیسته ی کردوه و خراپه کانی دا تو مار ده کرینه وه، ئنجا خاوه نانی ئه م رایه به گشتی دوو به لگان بو ئیسیپانی رایه که یان دیننه وه:

یه که: ده لئین ته وه له گوناحان وه ک مسولمان بوونی پاش کوفر وایه و، وه ک چو ن بابای کافر به مسولمان بوونی کوفره که ی و ئه و گوناح و تاوانانه ی که به ره مه ی بوون له کو لی ده بنه وه، وه هر کاتی که کافر بووه وه له گه رایه وه ئیمان نه که ییشی هه لده وه شیته وه و کردوه چا که کانیشی به تال ده بنه وه، بابای توبه کاریش به هه مان شیوه یه و به توبه که ی گوناحه کانی ده سپرینه وه و، به شکاندنی توبه که ییشی له سه ری دووباره که له که ده بنه وه.

دوو: ئه م فه رموویه ش به به لگه دیننه وه^{٥٧} (عن ابي مسعود رضي الله عنه قال رجل: يا رسول الله انؤاخذ بما عملنا في الجاهلية؟ قال: من احسن في الإسلام لم يؤاخذ بما عمل في الجاهلية. و من اساء في الإسلام اخذ بالأول و الآخر) رواه البخاري.

^{٥٧} بروهانه: (فتح الباري شرح صحيح البخاري) ج ١٢، ص ٢٦٥، كتاب: إستتابة المرتدین و المعاندين و قتالهم.

واته: پیاویک گوتی: ئەهی پیغەمبەری خوا ئایا بەوہی کہ لە نہفامییتی دا کردوومانە سزا دەدریین؟ فەرمووی: ھەرکەسیک لە ئیسلامەتی دا چاکەکار بێت لەسەر کردەوہی نہفامییتی لێی ناپرسریتەوہ، بەلام ھەرکەسیک لە ئیسلامەتی دا خراپە بکات ئەوہ لەسەر گوناحەکانی پێشوو و دوایی سزا دەدری.

بەلام زۆربەہی ھەرە زۆری زانایان کہ بە (أهل السنة و الجماعة) ناسراون، دەلین: نەگەرانەوہ سەر گوناح مەرجی وەرگیرانی تۆبەو سەررانەوہی ئەو گوناح و خراپەو ھەلانە نیە کہ تۆبەیان لێ کراوہ، بەلکو ھەر تۆبەیکە ئەو مەرجانەہی کہ پابردن تییادین خوا وەری دەگری و ئەم بەلگانەش بۆ ئیسپاتی رایەکہیان دیننەوہ:

یەک: ھەموو ئەو ئایەت و فەرموودانەہی کہ باسی تۆبە وەرگیران دەکە ن ھیچ کامیان ئەو مەرجەہی تیدا نیە کہ نابێ بابای تۆبەکار پاش تۆبەکەہی دووچاری ھەلەو گوناح ببیتەوہ بەلام بە موتڵەقی گفتم و بەلینی لیبوردن و تۆبە وەرگرتنی بابای تۆبەکاریان تیدایە، بۆ وینە سەرنجی ئەم دەقانە بە:

* ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ﴾ غافر: ۳.

واته: (خوا) گوناح پۆش و تۆبە وەرگرە. دیارە ھەرکام لە وشەہی (غافر) و (قابل) یش دەلالەت لەسەر بەردەوامی دەکەن چونکە (إِسْمُ الْفَاعِلِ) ن.

* ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ طه - ۸۲-.

واته: وە بیگومان من بە تەئکید زۆر لیبوردەم بۆ ھەرکەسیک بگەریتەوہو ئیمان بەینێ و کردەوہی باش ئەنجام بدات و پاشان بە پڕی راستدا پروات.

* (وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَن تَابَ) رواه البخاري عن ابن عباس رضي الله عنهما، واته: وە ھەر

کەسیک بگەریتەوہ لای خوا، دەگەریتەوہ سەری (بەبەزەہی و لیبوردنی یەوہ).

* (عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ فيما يحكي عن ربه عز وجل قال: أذنبَ عبدٌ ذنباً. فقال: اللهم اغفر لي ذنبي. فقال تبارك وتعالى: أذنبَ عبدي ذنباً فعلم انه له ربا يغفر الذنوب و يأخذ بالذنوب، ثم عاد فأذنب. فقال: أي رب اغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: عبدي أذنبَ ذنباً فعلم أن له ربا يغفر الذنوب و يأخذ بالذنوب، ثم عاد فأذنب. فقال: أي رب اغفر لي ذنبي، فقال تبارك وتعالى: أذنبَ عبدي ذنباً فعلم أن له ربا يغفر الذنوب و يأخذ بالذنوب، إعمل ما شئت فقد غفرت لك) رواه مسلم. واته: بەندەہیکە گوناحی کردن جا گوتی: ئەهی خواہیە لە گوناحەکەم ببورە، خوای پایەدارو بەرزیش فەرمووی: بەندەکەم گوناحیکی کرد و

زانی که پهروه‌دگار یکی هه‌یه له گوناح ده‌بووری و له‌سه‌ر گوناحیش سزای ده‌دات، پاشان دووباره گه‌پایه‌وهو گوناحی کردو گوتی: ئە‌ی په‌روه‌دگارم له گوناحه‌که‌م خۆش به، خوای پایه‌دارو به‌رزیش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناحی کردو زانیشی که په‌روه‌دگار یکی هه‌یه له گوناح ده‌بووری و له‌سه‌ر گوناحیش سزای هه‌یه، ئنجا دیسان بایدایه‌وهو گوناحی کردو گوتی: ئە‌ی په‌روه‌دگارم له گوناحه‌که‌م ببووره، خوای پایه‌دارو به‌رزیش فه‌رمووی: به‌نده‌که‌م گوناحی کردو زانی که په‌روه‌دگار یکی هه‌یه له گوناح خۆش ده‌بێ و له‌سه‌ر گوناحیش سزای ده‌دات، ده‌جا چی ده‌ته‌وێ بیکه (مادام هه‌میشه تۆبه بکه‌ی) ئە‌وه لێت خۆش بووم.

(نۆوی) له پ‌ا‌قه‌و شه‌رحی ئە‌م فه‌رمایشته قودسی‌یه‌دا نووسیویه‌تی^{٥٨}:

(الحديثُ ظاهرُ الدلالةُ أَنَّهُ لَوْ تَكَرَّرَ الذَّنْبُ مِائَةً مَرَّةً أَوْ أَلْفَ مَرَّةٍ أَوْ أَكْثَرَ وَ تَابَ فِي كُلِّ مَرَّةٍ قُبِلَ تَوْبَتُهُ وَ سَقَطَتْ ذُنُوبُهُ وَ لَوْ تَابَ عَنِ الْجَمِيعِ تَوْبَةً وَاحِدَةً بَعْدَ جَمِيعِهَا صَحَّتْ تَوْبَتُهُ)

واته: ئە‌م فه‌رمووده‌یه به‌ ئاشکرا ئە‌وه ده‌گه‌یه‌نی که ئە‌گه‌ر گوناح سه‌د (١٠٠) جار یان هه‌زار (١٠٠٠) جار یان زیاتریش دووباره بیته‌وهو هه‌موو جاریکیش کابرا تۆبه بکات ئە‌وه تۆبه‌که‌ی وه‌رده‌گیرێ و گوناحه‌کانیشی لاده‌چن، هه‌روه‌ها ئە‌گه‌ر له جیاتی هه‌موو جار هه‌کانیش و بۆ هه‌موو گوناحه‌کان یه‌ک تۆبه‌ش بکات ئە‌وه تۆبه‌که‌ی هه‌ر دروست و ته‌واوه.

ئنجا بۆ وه‌لامی ئە‌و دوو به‌لگه‌یه‌ش که (مُعْتَزِلَةٌ) و هاویره‌کانیان بۆ ئیسیاتی ده‌عوای خۆیانیان هیناونه‌وه ده‌لێین:

یه‌ک: بِیْگُومَانَئِیْمَانَ هِیْمَانَ وَ تَوْبَهُ كَرْدَنِ لَهُ لَا یَهْکُ وَ، هه‌لگه‌پارانه‌وه (إِرْتِدَادُ) وَ تَوْبَهُ شکاندن له لایه‌کی دیکه‌وه له یه‌ک جیان و ناگونجی و قیاس بکرینه‌ سه‌ر یه‌کتر، چونکه ده‌قی قورنات و سوننه‌ت له‌سه‌ر ئە‌وه هه‌ن که ئیمان کوفر ده‌سپریته‌وهو تۆبه‌ش گوناح لاده‌بات، وه‌ ده‌قی‌ش هه‌ن که کوفر و شیرک و هه‌لگه‌پارانه‌وه‌ش ئیمان و چاکه‌کان (الْحَسَنَاتُ) لاده‌بن، به‌لام هیچ ده‌قی‌ک نیه له‌سه‌ر ئە‌وه که گوناح کردن چاکه‌کان لاده‌بات و هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه!

^{٥٨} بېوانه: (صحیح مسلم بشرح النّووی) ج ١٧، ص ٧٥.

به کورتی: خوی دادگهرو به خشهر فهرموویه تی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾^{۵۹} هود: ۱۱۴، به لَام (إِنَّ السَّيِّئَاتِ يُذْهِبْنَ الْحَسَنَاتِ) نیه و نه هاتوه^{۶۰}!!

دوو: نهو فهرمووده یه ش که هیئاو یانه ته وه هه رچه نده راست و رهوانه و هیچ ئیشکالی تیدا نیه، به لَام مه به ست پی ی هه لگه پانه وه (إِرْتِدَانٌ) و کافر بوونه وه یه نه که گونا حباریی، چونکه وشه ی (أَسَاءَ فِي الْإِسْلَامِ) هه رچه نده به موتله قی هاتوه به لَام سیاقی فهرمووده که وه گه لیک ده قی دیکه ی قورئان و سوننه تیش ناچارمان ده که ن که بلّیین: مه به ست له (أَسَاءَ) کافر بوونه وه یه که بیگومان (السَّيِّئَةُ الْمُطْلَقَةُ) ش هه ره وه یه! دیاره هه ربویه ش (بخاری) په حمه تی خوی لی بی نهو فهرمووده یه ی له ژیر نه م ناو نیشانه دا هیئاوه:

(کتابِ اسْتِثْبَاتِ الْمُؤْتَدِّينَ وَالْمُعَانِدِينَ وَقِتَالِهِمْ وَإِثْمَ مَنْ أَشْرَكَ بِاللَّهِ وَعُقُوبَتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^{۶۱}.

سبی: ئنجا نه گهر هاتباو گوناح نه کردنه وه مه رجی وه رگیرانی تویه بووایه، ده بووایه بلّیین هه رکه سیک تویه ی کرد، ده بی پاش تویه کردنه که ی پاریزراو (مَعْصُوم) بیت!! به لَام ئاشکرایه که زانایان له سهر نه وه یه کده نگن که جگه له پیغه مبه ران علیهم الصلاة و السلام هیچ که س له هه له و گوناح پاریزراو نیه.

چوار: پاشان ده بلّیین: نه گهر گریمان ده قه کانی دیکه ی قورئان و سوننه تیش پاچایی (إِحْتِلَاف) و مشت و مری زاناو پی شه وایان هه لبگرن، نه وه بی گومان فهرمووده قودسی یه که ی که پابردو (مسلم) له (ابو هریره) وه هیئاو یه تی هیچ ئیشکالی که له ووه وه ناهیلّی و دهق (نص) ه له جیگای تیک گیراندا (فِي مَحَلِّ النَّزَاعِ)، چونکه خوی په روه ردگارو به خشنده به روونی و راشکاو ی و له جاری^{۶۱} سییه م یان چواره مدا به به نده گونا حباره تویه که ره ی خوی فهرمووه (إِعْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ) دیاره دوا ی فهرمایشتی خواو پیغه مبه ره که ی شیی ﴿﴾ هیچ که س قسه ی نامینّی.

^{۵۹} (ابن عقیل) گوتوویه تی: (لا تُحْبِطُ طَاعَةٌ بِمَعْصِيَةٍ إِلَّا مَا وَرَدَ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ فَيَتَوَقَّفُ الْأَخْبَاطُ عَلَى الْمَوْضِعِ الَّذِي وَرَدَ فِيهِ وَ لَا تَقْبِسُ عَلَيْهِ) بروهانه (الأداب الشرعية) ج ۱، ص ۱۸۰، واته چاکه به گوناح لاناچی مه گهر چه ند شتیک که له فهرمووده راسته کاندا هاتوون، جا هه لوه شان وه ی کرد وه ی چاک به گوناح ته نیا تایبه ته به و حاله تانه وه که ده قیان ده رباره هاتوه نابی حاله تی دیکه یان قیاس بکریته سهر.

^{۶۰} بروهانه: (فتح الباری) ج ۱۲، ص ۲۶۵، رقم الحدیث: ۶۹۲۱.

^{۶۱} (عبد الأعلى) که یه کیکه له پاوی یه کانی نه م قسه یه ی کرد وه.

ب- فاكته رو هوکاره کانی سه رگرتنی توبه ی راست و ساغ

خوینهری بهریز!

دوای ئه وهی له برگه ی یه که مدا باسی مه رج و نیشانه کانی توبه و بۆ لای خوا گه پانه وهی راست و ساغ (التوبه النصوص) مان کرد جئ ی خو به تی له م برگه ی دوو مه شدا باسی ئه و هوکارو فاكته ره سه ره کی یانه بکه ین که یارمه تی بابای توبه کار (تائب) دده ن که توبه که ی سه ریش بگری و به ریش بگری! که ئه مانه ن:

۱- هه وولدان بۆ هه رچی زیاتر له خوا نزیك بوونه وه و دامه زرانی ئیمان:

وه ک چۆن کوفرو له خوا دوور که و تنه وه مایه ی گوناح و تاوان و هه ر نه گبه تی و مه ی نه تی یه که ئیمان و له خوا نزیك بوونه وه ش چا وگی هه موو چاکه و نیعمه ت و خیرو خو ش ی و سه ره رزی یه که له دنیا و قیامه تدا.

هه ر بۆیه ش پیغه مبه ری خوا ﷺ خوی په ره ردگار له سه ر زمان ی فه رموو یه تی:
﴿ فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ، وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴾ الذاریات: ۵۰-۵۱.

واته: ده جا به ره و خوا رابکه ن بیگومان من له وه وه بۆ ئیوه ترسینه رو بیدار که ره وه یه کی ئاشکرام، وه هیچ په رستروای دیکه ره گه ل خوا مه خه ن چونکه من له وه وه بۆ ئیوه ئاگادار که ره وه یه کی ئاشکرام.

ئینجا وه ک چۆن پلێته ی چرا به هو ی نه وت و سووته مه نی یه ک که تی ی کراوه ده گپری و شوعله ی هه یه، ئیمانیش به هو ی به ندایه تی بۆ خوا و فه رمان به ری بۆ کردنی و پابه ندیی به ئایین و شه ریه ته که یه وه گه شه و زیاد ده کات و به پیچه وانه شه وه وه ک چرای بی نه وت ده که ویته پلته پلته و خفه و بی شوق ده بی.. هتد^{۶۲}.

^{۶۲} له کتیبی (ریگای صالح بوون و به ره و خوا چوون) دا به شیکی سه ره به خۆمان بۆ ئه و بابته ته رخا ن کردوه به ناوی (تویشووی ریگا: به چی به ره و خوا بچین؟!).

۲- دوور په ریښی له برادهری خراب و دوور که وتنه وه له شوینی

تیدا گوناخبار بوون:

همه دؤست و برادهری خراب و هم ژینگه و دوروبهری خراب و گندهل گوره ترین کاریگه ریان هیه له سه په لکیش کردنی مروث به ره و گوناخ و خراپه، دیاره دؤست و براو دوروبهری چاک و پاکیش به پیچه وانه وه باشتین هوکارو دستبارگری ئینسانن بو خواپه رستی و چاکه کاریی.

بیگومان بابای تازه گه پاره به ره و خواو دست له خراپه ه لگرتوو و دست به چاکه و طاعت کردوش، وه که نه خووشی تازه ه لساوه ده بی زور هو شیاریو بیدار بیت و خوی بپاریزی، چونکه په ننگه به پشووه بایه کی شوبه هیه که و به کزه بایه کی شه هوه تیک وه زعی تیک بجی و رسی توبه که ی بیته وه به خوری!

خوای به رزو مه زن دهر باره ی کاریگه ریی سه لبی دؤست و برادهری شووم و به دغه په فرموویه تی: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا، لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ الفرقان: ۲۷-۲۹.

وانه: وه نه و پوژه (بینه به رچاو) که بابای سته مکارو گوناخبار هه ردوک دستی خوی ده گه زی، ده لی: خوژگه له گه ل پیغه مبه ردا ریگام گرت بایه بهر، هه ی هاوار بو من! بریا فلانکه سم به دؤست نه گرتایه. چونکه بیگومان له کتیب (ی خوا) لایدام پاش نه وه ی بو م هات، وه شه یطانیس زور پشتی مروث به رده دات له ته نگانه دا.

هه روه ها پیغه مبه ری خواش ﷺ له و فرمووده یه ی دا که (مُسلم) له (أبو موسی الأشعري) یه وه ده گپ ریته وه برادهری چاک وه که میسک فروش و هی خراپیش وه که ناسنگه رو کووره چی داده نی.

دهر باره ی به جی هیشتنی ژینگه و دوروبهری خراپیش ه وه نه و فرمووده یه زور باوه که (مُسلم) له (أبو سعید الخُدري) یه وه گپ راویه ته وه و باسی پیاویک ده کات که نه وه دو نو (۹۹) که سی کوشتوه و ده یه وی توبه بکات و سه رها ده چپته لای په بن (راهب) یک پی ی ده لی: ئایا ری ی توبه م هیه؟! نه ویش ده لی: نه! کابرا نه ویش

دهكوژئ و سهد (۱۰۰) ته‌واو دهكات! پاشان دهچيټه لای زانايهك و پاش ئه‌وه‌ی بوی پوون دهكات‌ه‌وه كه دهره‌ه‌تی توبه‌ی هه‌یه و توبه دهكات زانايه‌كه ئاموژگاریی دهكات و پئی ده‌ئێ: (إِنطَلِقْ إِلَى أَرْضِ كَذَا وَ كَذَا فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ فَأَعْبُدِ اللَّهَ مَعَهُمْ. وَ لَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ) واته: بچۆ بۆ فلانه سه‌رزه‌مینه‌ی ئاوا ئاوا چونكه كه‌سانییكى لى هه‌ن خوا ده‌په‌رستن تۆش خویان له‌گه‌ل بیه‌رسته، به‌لام نه‌گه‌رپیته‌وه شوینی خۆت چونكه شوینیکی خراپه^{۶۳}.

۳- له شه‌یتان وریابوون و له خۆ پرسینه‌وه:

ئه‌میش هۆکارو فاکته‌ریکی یه‌كجار پیویست و گرنه‌گه بۆ پارێزانی بابای تۆبه‌کار له خلیسکان و دووباره‌گیرۆده بوونه‌وه‌ی گوناح و تاوان، جارێ شه‌یتانی به‌دقه‌ر ئه‌وه بیگومان وه‌چه‌ی ئاده‌م له شه‌یطان دوژمنی سه‌رسه‌خت تریان نیه، خوای میهره‌بان فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا...﴾ فاطر: ۶، واته: بیگومان شه‌یطان دوژمنانه ده‌جا ئیوه‌ش به دوژمنی بزانی و دژایه‌تی بکه‌ن.

بۆ شه‌پو خراپه‌و مه‌ترسیی نه‌فسیش ئه‌وه‌نده به‌سه كه پیغه‌مبه‌ریکی پاك و چاکی وه‌ك (یوسف بن یعقوب بن إسحاق بن إبراهيم) علیهم الصلاة والسلام له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا أBRَى نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي...﴾ یوسف: ۵۳. واته: وه نه‌فسی خۆم به‌بێ هه‌له و په‌له ناگرم. چونكه بیگومان نه‌فس زۆر فه‌رمان به خراپه ده‌كات، مه‌گه‌ر كه‌سیك په‌روه‌ردگارم به به‌زه‌یی خۆی له شه‌پری چه‌پاله‌ی بدات..

جا هه‌رچی شه‌یطان ته‌نها چه‌كێك كه بتوانین له‌گه‌لئ پئی به‌ره‌نگار ببینه‌وه، چاك به‌نده‌ی خوابوون و هاناو په‌نا بردنه به‌ر خواو خۆ پی لى پاراستنی خوتخوته‌و دنده‌انی پیس و به‌دیته‌تی، وه‌ك خوای به‌خشنده فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَمَّا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ الأعراف: ۲۰۰.

^{۶۳} به‌روانه: (الأدب الشرعية) لابن مفلح المقدس. ج ۱، ص ۱۱۹، ۱۲۰ (فصل: فيما على التائب من قضاء العبادات و مفارقة قرين السوء و مواضع الذنوب).

واته: وه ههر کاتی که شهیطانه وه نقورچکه ی خوتخوته یه کت لی گیرا، نه وه یه کسه ر په نا به ره بهر خوا بیگومان نه و بیسه رو زانایه^{۶۴}.

بۆ نه فسیش کاریگه رترین چه ک سه رکۆنه کردن و لیپرسیینه وه و مه رزه م کردن و جله و توند کردنیه تی و خوای پهروه ردگار گفت و به لیینی داوه به ههر که سی که نه فس له ئاره زوو و داخوازی یه ناره وایه کانی بگیپریتته وه و له جوغزی شه رعدا کوئترول (ضبط) ی بکات و له سه ر جاده ی هیدایه ت پاره ستاوی بکات به به هه شتی رازاوه و نه پراوه ی شاد بکات: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ، فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ النازعات: ۴۰-۴۱، واته: وه به لام ههر که سی که له پله و پایه ی پهروه ردگاری بترسی و نه فسی له ئاره زوه کان بگیپریتته وه. نه وه مسوگه ر به هه شت جیگا و مه نزلگایه تی^{۶۵}.

ع- بهردهوام بوون له سه ر په شیمانی و داوای لیبوردن له خوا کردن:

نه میش دهسته بهر که ر (ضامن) یکی یه کجار گه وره و بنه رته تی یه بۆ له سه ر جاده ی هه ق مانه وه ی بابای بۆ لای خوا گه پراوه (التائب الی الله) و نه خلیسکانی و لانه دانی، ئنجا نیشانه ی بهردهوام بوون له سه ر نه و په شیمانی یه ش بریتیه له داوای لیبوردن له خوا کردنی بی پسانه وه. چونکه ئینسان که ههستی کرد گونا حبارو خه تابه ره دیاره داوای لیبوردنیش ده کات. خوای گونا چپۆش فه رموویه تی:

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُ فَمَا لَهُ شَرٌّ. وَاتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأُولَئِكَ يَخِيفُ اللَّهُ إِلَهُهُمْ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يُبَدِّلَهُمْ تَبَدُّلًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُمْ سَبَّحْنَا لَهُ سُنُوبَهُمْ جَمِيعًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ آل عمران: ۱۳۵. واته: .. وه نه وه که سانه ی که ههر کاتی که کاریکی دزیویان کرد یان سته میان له خوایان کرد خوایان دیتته وه یادو داوای لیبوردن بۆ گونا حه کانیان ده که ن، وه کئ هه یه جگه له خوا له گونا حان ببووری، وه له کاتی که ده زانن سه ریچی فه رمانی خوا چه ند خراپ و شوومه له سه ر نه وه ی که کردوویانه بهردهوام نه بوون.

^{۶۴} له بابته تی یه که می بهرگی یه که می (خوا په رستی مسولمان) دا جوان باسی چۆنیه تی به ره له سستی کردنی خوتخوته و فیل و پیلانی شه یطانمان کردوه.

^{۶۵} له (ریگای صالح بوون) دا به تیرو ته سه لی باسی چۆنیه تی و هوکاره کانی ته زکیه ی نه فسمان کردوه.

شایانی باسیشه که نینسان به هوی دهوام کردنی له سهر داوای لیبوردن له خوا کردن (استغفار الله) هوه ئەم به رهه مانه ی دستگیر دهبن:

یهک: ههر که سیك به راستی داوای لیبوردن له خوا بکات خوا لیی خوش دهبی، وه له چهندان دهقی قورئان و سوننه تدا درده که وی، بو وینه:

* نوح علیه السلام وهك خوی دادگهر لیی گیراوه ته وه فرموویه تی: ﴿ قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴾ نوح: ۱۰، واته، جا گوتم (به گه له کهم) داوای لیبوردن له پهروه دگارتان بکه ن بیگومان نه و زور لیبورده یه.

* (عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي ﷺ أنه قال: قال إبليس: أي رب لا أزال أغوي بني آدم مادامت أرواحهم في أجسادهم، قال: فقال الرب عز وجل، لا أزال أغفر لهم ما استغفروني) رواه احمد و رواه الحاكم بلفظ آخر و قال هذا حديث صحيح الأسناد و لم يُخرجاه.

واته: پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: ئیبلیس گو تی: ئە ی پهروه دگارم وه چه ی ئاده م هه تا گیانه کانیان له جهسته کانیاندا بن خه ریکی گو مپرا کردنیان ده بم، (پیغه مبه ر) فرمووی: پهروه دگاری زال و پایه داریش فرمووی: منیش هه تا داوای لیبوردم لی بکه ن ههر لییان خوش ده بم.

دوو: وه به هوی داوای لیبوردن له خوا کردنه وه خوا به لا و نازارو گرفتاری یه کان لاده دات، وهك فرموویه تی: ﴿..وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبُهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ الأنفال: ۳۳، واته: وه له کاتی کدا داوای لیبوردم لی بکه ن خوا سزاو نازاریان نادات.

سی: وه به هوی داوای لیبوردن له خوا کردنه وه نازو نیعمه تی ماددی و مه عنه وی پوو له مروف ده که ن و تووشی خیرو خوشی ده بن: ﴿ وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى.. ﴾ هوود: ۳.

واته: وه که داوای لیبوردن له پهروه دگارتان بکه ن و پاشان بگه پینه وه لای ئە وه مسوگهر هه تا کاتی دیاری کراو له گوزه رانیکی خوش به هره مه ندتان ده کات ..

ههروه ها (هوود) یش علیه السلام هه مان موژده ی به گه له که ی داوه: ﴿ وَيَأْقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ.. ﴾ هوود: ۵۲.

واته: وه ئه‌ی گه‌له‌که‌م داوا‌ی لی‌بور‌دن له‌ په‌روه‌رد‌گار‌تان ب‌که‌ن و پاشان ب‌گه‌پ‌ینه‌وه لای بی‌گومان بارانی به‌خوره‌متان بو‌ده‌نی‌ری، وه هی‌زو پی‌زی دیکه‌ش ده‌خاته گه‌ل هی‌زو پی‌زتان.

چوار: وه داوا‌ی لی‌بور‌دن له‌ خوا‌کردن مایه‌ی کار‌ناسانی و ده‌رووی خیر‌ی کرانه‌وه‌یه، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (مَنْ لَزِمَ الْأَسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَ رَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ) رواه ابن ماجه عن عبدالله بن عباس رضي الله عنهما "واته: هه‌ر‌که‌سی‌ک له‌سه‌ر داوا‌ی لی‌بور‌دن له‌ خوا‌کردن به‌رده‌وام بی‌خوا بو‌هه‌ر خه‌میک فه‌را‌حی‌یه‌ک و بو‌هه‌ر سه‌غله‌تی‌یه‌ک ده‌روویه‌کی بو‌ده‌ره‌خسینی وه به‌جو‌ری‌ک که بو‌خوی چاوه‌روانی ناکات پوزی ده‌داتی.

پی‌نج: پاشان داوا‌ی لی‌بور‌دن له‌ خوا‌کردن ده‌بیته مایه‌ی هه‌میشه و دايم گه‌ش و پوون و پاک و خاوی‌ن مانه‌وه‌ی دل و ده‌روون چل‌کن نه‌بوونی و ژه‌نگ و ژار نه‌گرتنی، وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا أَذْنَبَ كَانَتْ نُكْتَةً سَوْدَاءَ فِي قَلْبِهِ، فَإِنْ تَابَ وَ نَزَعَ وَ اسْتَعْفَرَ صَقَلَ قَلْبُهُ، فَإِنْ زَادَ زَادَتْ، فَذَلِكَ الرَّأْيُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ (كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) رواه ابن ماجه و رواه الترمذی و قال: هذا حديث حسن صحيح.

واته: ب‌روادار که گونا‌حی کرد خالی‌کی ره‌ش له‌ دلی‌دا په‌یدا ده‌کات، جا ئه‌گه‌ر گه‌پ‌ایه‌وه‌و ده‌ستی هه‌ل‌گرت و داوا‌ی لی‌بور‌دنی کرد دلی‌سپی و ساف ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر گونا‌حی زیاده‌کردن خاله‌ره‌شه‌کانیش زور ده‌بن، هه‌تا ده‌بیته‌وه‌و ژه‌نگه‌ی که خوا له‌کتیبه‌که‌ی‌دا باسی کردوه: (نه‌خیر، به‌ل‌کو کرده‌وه خراپه‌کانیان ژه‌نگی له‌سه‌ر دلیان په‌یدا کردوه).

به‌کورتی و به‌کوردی: هه‌میشه و دايم په‌شی‌مانی و گونا‌ح و خراپه له‌بیربوون له‌به‌رچاوبوون ده‌بیته مایه‌ی به‌رده‌وام داوا‌ی لی‌بور‌دن (إِسْتِغْفَار) له‌خوا‌کردن، ئه‌میش بو‌چاوی تویه‌و گه‌رانه‌وه لای خوا وه‌ک ئه‌و ب‌رژانگ و پی‌لوو فرمی‌سکانه وایه، که چاوی سه‌ر ده‌پاری‌زن و ناهیل‌ن دوو‌چاری ته‌م و تانه‌و لی‌لی‌بی.